

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Rabu, 10hb. Julai, 1996

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

D O A

[Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

**KAD PENGENALAN PALSU OLEH PENDUDUK SABAH -
DAKWAAN**

1. Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad [Parit Sulong] minta Menteri Dalam Negeri menyatakan apakah yang akan dilakukan terhadap dakwaan adanya beribu-ribu penduduk Sabah yang memegang kad pengenalan palsu. Adakah dakwaan tersebut benar.

Timbalan Menteri Dalam Negeri [Tuan Ong Ka Ting]: Tuan Yang di-Pertua, dakwaan adanya penduduk negeri Sabah memiliki kad pengenalan palsu telah mendapat perhatian serius pihak Kementerian Dalam Negeri. Oleh sebab itu, siasatan mengenai isu ini telah dijalankan dan kementerian juga telah juga mengenal pasti mereka yang terlibat. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dakwaan ini memang benar berlaku dan kementerian sedang mengambil tindakan tegas kepada mereka yang terlibat termasuk pemegang kad pengenalan tersebut.

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat penjelasan apakah antara tindakan-tindakan tegas yang telah ataupun

akan dilakukan oleh kerajaan terhadap mereka yang berkenaan dan terbabit mengenai pengeluaran kad-kad pengenalan palsu ini?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, bagi mereka yang terlibat dalam sindiket memalsukan kad pengenalan di negeri Sabah, kementerian ataupun pihak Polis Diraja Malaysia telah pun mengambil tindakan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri sejak tahun lalu sehingga kini dan sejumlah 50 orang telah pun ditangkap dalam operasi ‘Ops Kena’ ini di bawah ISA. Daripada 50 orang yang terlibat ini, 11 orang adalah daripada kakitangan kerajaan dan mereka ini telah pun ditahan di bawah perintah tahanan untuk menjalani hukumannya. Bagi pemegang-pemegang kad pengenalan ini, kerajaan masih mengesan mereka dalam proses apabila mereka cuba hendak menukar kad pengenalan kepada kad pengenalan baru, mereka akan tetap ditahan dan ditapis dan kita akan ambil tindakan mengikut undang-undang yang sedia ada.

Dato’ Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, tahniah di atas kemenangan Tuan Yang di-Pertua dalam pertandingan MCA. Gong Gxi, Gong Gxi!

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Itu bukan soalan tambahan.

Dato' Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tahniah juga kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri yang telah memenangi dalam MCA baru-baru ini.....

Beberapa Ahli: Soalan!

Dato' Haji Badruddin bin Amiruldin: Soalannya *[Ketawa]* Wah, mahu ucap terima kasih pun tak bolehkah? *[Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan kad pengenalan palsu, saya telah difahamkan bahawa sekarang ini apabila kita memohon pasport antarabangsa, kita tidak memerlukan lagi surat beranak, hanya kad pengenalan sudah mencukupi untuk seseorang itu memohon pasport antarabangsa. Jadi, sejauh manakah pihak kementerian ataupun Jabatan Pendaftaran dapat membanteras sama ada kad pengenalan yang dikemukakan untuk pasport antarabangsa itu kad pengenalan palsu atau tidak? Dan adakah berlaku di mana kad-kad pengenalan palsu ini telah berjaya untuk mereka memiliki pasport antarabangsa, kalau ada, berapa banyak?

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, tunggu sekejap ya, ada sesuatu yang hendak diumumkan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, sukacita saya memaklumkan kepada Majlis ini iaitu bersama-sama kita dalam Dewan ini ialah Tuan Yang Terutama Samdech Chea Sim, President of the National Assembly of The Kingdom of Cambodia serta delegasinya. *[Tepuk]* Mereka akan berada di negara ini dari

10hb. Julai hingga 13hb. Julai, 1996. Bagi pihak Parlimen Malaysia, saya mengucapkan selamat datang ke negara kita kepada delegasi tersebut. *[Tepuk]*

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kepada Ahli Yang Berhormat kerana telah ucapkan tahniah kepada Tuan Yang di-Pertua dan saya.....

Beberapa Ahli: Jawab! *[Ketawa]*

Tuan Ong Ka Ting: Nampaknya saya kena jawab soalan dia betul-betullah. *[Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua, memang kerajaan terutamanya Jabatan Imigresen pada masa kini telah meringkaskan prosedur untuk memohon pasport antarabangsa buat satu ketika, ini hanya untuk rakyat Malaysia yang tulen terutamanya selama ini kita tahu ada di antara rakyat Malaysia kita yang umur sudah meningkat tetapi mereka ini tidak ada surat lahir pada hal mereka ini orang yang betul-betul tulen. Semua pegawai di Jabatan Imigresen telah pun dipertanggungjawabkan untuk menentusahkan apabila mereka menerima sesuatu permohonan, termasuk pemohon itu kalau sekiranya nampaknya cara cakap pun bukan orang Malaysia maka pegawai imigresen boleh berhak untuk meminta mereka menunjukkan bukti-bukti ataupun dokumen sokongan yang lain. Ini adalah satu prosedur untuk memudahkan orang kita dan bukan untuk orang awam. Maknanya, Jabatan Imigresen sudah ada satu sistem penyemakan dengan Jabatan Pendaftaran Negara.

Pada masa yang perlu jika mereka ada syak, mereka akan terus hubungi Jabatan Pendaftaran Negara untuk menentusahkan seseorang itu betul atau tidak. Itu sebabnya pasport itu tidak diberikan pada hari yang sama. Kalau sesuatu pasport baru itu dipohon, perlu 7 hari kerja bagi ibu pejabat dan Jabatan Imigresen yang lain mungkin ambil masa lebih lama. Dalam tempoh itu adalah untuk menyemak sejauh manakah orang itu betul. Ini kerana negara kita sudah maju, kita mahu keberkesanan jabatan-jabatan kerajaan itu ditingkatkan. Kita tidak boleh menyusahkan orang kita sendiri kerana ada pemalsuan.

Walau bagaimanapun, semua pegawai kerajaan telah pun diingatkan supaya berhati-hati. Ataupun kalau sekiranya terdapat pasport terlepas kepada orang yang mendapat kad pengenalan palsu, pihak berkuasa masih boleh mengesan mereka kerana kita boleh pada bila-bila masa letakkan nama dan kad pengenalan ataupun nombor pasport itu dalam komputer di pintu-pintu keluar masuk. Sebaik sahaja orang itu sampai ke pintu masuk, Jabatan Imigresen masih boleh menahan dan menangkap orang itu. Jadi, kita memang ada fikir perkara-perkara macam ini.

SAMPAH DI TAMAN PERUMAHAN - CARA MENGATASI MASALAH

2. Dr. Tan Chong Keng [Bukit Mertajam] minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:-

- (a) apakah kemajuan kajian cara menghapuskan sampah sarap secara menggunakan incinerator dan berapakah kos yang terlibat; dan

- (b) bagaimanakah majlis-majlis tempatan mengatasi masalah kutipan sampah sarap di taman-taman perumahan yang kian bertambah.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Tuan Peter

Chin Fah Kui]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Penggunaan incinerator akan dipertimbangkan di bawah penswastaan. Kos yang terlibat belum diketahui kerana konsortium belum lagi mengemukakan cadangan terperinci mengenai kaedah pelupusan. Buat sementara, bagi pulau-pulau peranginan iaitu Pulau Langkawi, Pulau Labuan, Pulau Tioman dan Pulau Pangkor, kementerian ini sedang dalam proses menyediakan kerja-kerja infrastruktur bagi memasang beberapa mini incinerator di pulau-pulau tersebut. Keseluruhan kos bagi membekal dan memasang mini incinerator tersebut adalah kira-kira RM13.84 juta.
- (b) Untuk mengatasi masalah kutipan sampah sarap di taman-taman perumahan yang kian bertambah, pihak berkuasa tempatan telah memberikan secara kontrak kerja-kerja kutipan sampah sarap di kawasan tersebut kepada syarikat swasta.

Dr. Tan Chong Keng: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri, bagaimanakah kementeriannya mengambil langkah-langkah untuk memastikan kontraktor-kontraktor kutipan sampah yang menjalankan tugas-tugas mereka menggunakan pekerja-pekerja dan peralatan yang mencukupi atas sebab-sebab selalunya penghuni taman-taman perumahan selalu membuat aduan bahawa kutipan sampah sarap itu sangat tidak memuaskan?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak kementerian tidak dapat secara langsung memeriksa atau menguatkuasakan apa-apa cara yang akan digunakan oleh pihak berkuasa tempatan. Ini disebabkan pihak berkuasa tempatan adalah layak dan mereka adalah dipertanggungjawabkan untuk menjalankan tugas mengutip sampah sarap. Kalau kontraktor tersebut tidak bekerja secara yang baik, pihak berkuasa tempatan perlulah menjalankan tugas penyiasatan, pengawasan dan sebagainya supaya kerja-kerja itu dapat diselenggarakan dengan baik.

Saya menasihatkan kepada Ahli Yang Berhormat, jikalau ada apa-apa masalah tentang kutipan sampah sarap, lebih baik maklumat ini dihantar kepada pihak berkuasa tempatan yang berkenaan supaya tindakan boleh diambil terhadap kontraktor tersebut.

Tuan Yunus bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya mengenai dengan kutipan sampah ini. Apa yang kita

perhatikan, rata-rata prestasi kontraktor kutipan sampah ini memang tidak memuaskan. Jadi, adakah kementerian pernah mengambil tindakan kepada mana-mana Majlis Daerah ataupun Kerajaan Tempatan yang telah gagal mengesan dan juga mengatasi masalah kontraktor yang gagal di dalam tugas-tugasnya?

Saya ingin tahu setakat hari ini berapakah jumlah kontraktor yang telah dipecat ataupun telah diterminate, dengan izin, daripada kontraknya kerana gagal menjalankan tugas-tugas kutipan sampah di seluruh negara kita, sebab memang kutipan sampah ini menjadi isu yang besar dalam negara kita ini di seluruh taman-taman perumahan.

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan itu, saya akui memang ada masalah tentang kaedah atau prestasi kontraktor dalam mengutip sampah di beberapa pihak berkuasa tempatan di seluruh negara. Oleh sebab itulah pihak kementerian atau pihak kerajaan sedang mengadakan satu usaha untuk menswastakan kerja-kerja pengutipan sampah itu di seluruh negara. Exercise atau usaha untuk menswastakan kerja ini belum selesai lagi dan walaupun 4 buah syarikat swasta sudah dikenal pasti, mereka belum dapat memberi satu pelan tindakan yang memuaskan kepada pihak kementerian dan juga kepada pihak EPU supaya usaha penswastan ini boleh diselesaikan.

Saya harap dengan menswastakan kutipan sampah ini perkhidmatan yang lebih cekap itu boleh dicapai oleh syarikat-syarikat besar yang ada keupayaan, kewangan dan sebagainya untuk menyelesaikan masalah seperti yang diuraikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

BANTUAN SUBSIDI KEPADA PEKEBUN KECIL - JUMLAH

3. Tuan Abdul Aziz bin Mohd. Yassin [Muar] minta Menteri Pertanian menjelaskan apakah jenis bantuan dan subsidi-subsidi yang diberi kepada pekebun-pekebun kecil untuk tanaman-tanaman seperti yang berikut:-

- (a) kelapa sawit;
- (b) getah;
- (c) padi;
- (d) kelapa;
- (e) koko; dan
- (f) buah-buahan dan sayur-sayuran.

Sila terangkan jumlah subsidi dan bantuan yang diberikan tiap-tiap tahun dan adakah kerajaan hendak mengurangkan atau menambah subsidi-subsidi ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian [Dato' Abu Bakar bin Taib]: Tuan Yang di-Pertua, di bawah Kementerian Pertanian, pesawah-pesawah padi diberi subsidi dalam bentuk subsidi baja dan subsidi harga padi. Kerajaan memperuntukkan sebanyak RM80 juta bagi subsidi baja dan RM400 juta bagi subsidi harga padi tiap-tiap tahun. Bagi pekebun-pekebun kecil buah-buahan, Kementerian Pertanian juga membantu mereka dengan menjual benih bermutu tinggi pada harga yang berpatutan.

Di samping bantuan-bantuan di atas, Kementerian Pertanian juga menyediakan kemudahan-kemudahan seperti berikut:-

- (a) meningkatkan infrastruktur pertanian seperti sistem pengairan dan saliran, pencegahan banjir dan jalan-jalan ladang;
- (b) meningkatkan usaha penyelidikan dan pembangunan untuk mendapat klon-klon tanaman yang lebih produktif serta tahan dari serangan penyakit; dan

- (c) menyediakan kemudahan perkhidmatan pengembangan, khidmat nasihat, kemudahan kredit pertanian dan ruang pasaran.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh, kerajaan sedang mengkaji untuk mengurangkan pemberian subsidi baja padi dan subsidi harga padi secara beransur-ansur, selaras dengan dasar kerajaan untuk mewujudkan golongan pesawah yang berdikari.

Bantuan diberi kepada pekebun kecil koko di bawah program pembangunan pekebun kecil. Bantuan diberi dalam bentuk bahan tanaman, baja, racun serangga, khidmat nasihat dan amalan kultura yang baik. Program pemulihan tanaman koko juga telah mendapat bantuan di mana kerajaan telah memperuntukkan sebanyak RM5.4 juta.

Selain daripada itu, kerajaan menyediakan bantuan dan subsidi kepada pekebun kecil nanas seperti bantuan tanaman baru, tanaman semula, bekalan input pertanian dan baja separuh harga. Sebanyak RM1.3 juta telah disediakan di bawah program bantuan ini.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah RISDA, pekebun-pekebun kecil kelapa sawit, getah, kelapa dan buah-buahan diberi bantuan tanam semula. Kadar bantuan adalah berbeza mengikut jenis tanaman dan jumlah keluasan kebun yang dimiliki oleh pekebun kecil. Walau bagaimanapun, jumlah bantuan di bawah program ini telah berkurangan daripada RM241.2 juta setahun kepada RM218.5 juta pada tahun 1996 dan RM182.11 juta pada tahun 1997.

Di samping itu, RISDA juga menyediakan subsidi input pertanian (baja dan kimia) bernilai sebanyak RM5 juta dalam tahun 1996. Mulai tahun 1997, tiada lagi subsidi input pertanian akan disediakan.

Tuan Noh bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapatkan penjelasan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, adakah pihak kementerian bercadang untuk mengadakan bantuan galakan ataupun insentif khas (bantuan galakan khas) hanya kepada petani-petani yang berjaya menghasilkan produktiviti yang tinggi sehingga mereka ini boleh mencapai sesuatu tahap yang telah ditetapkan oleh kerajaan, sebagai contoh padi. Hasrat kerajaan ingin melihat petani-petani padi ini boleh mengeluarkan sekurang-kurangnya 7 tan untuk satu hektar. Jika ada pesawah padi yang boleh mengeluarkan 7 tan untuk satu hektar ini, adakah pihak kerajaan bercadang memberikan mereka ini satu galakan khas, misal kata bantuannya dinaikkan sehingga lima kali ganda ataupun diberi bantuan-bantuan yang lain daripada petani-petani lain yang telah dapa?

Dato' Abu Bakar bin Taib: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini pihak kerajaan tidak bercadang untuk meningkatkan atau memberi bantuan tersebut. Walau bagaimanapun, kalaulah produktiviti padi meningkat, dengan lain perkataan daripada 4 tan ke 5 tan atau 5 tan ke 10 tan, di bawah program subsidi harga padi mereka akan mendapat bantuan yang berlebihan.

Tuan Md. Isa bin Sabu: Tuan Yang di-Pertua, dalam soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat dari Muar, soalannya berkait dengan tanaman makanan melainkan getah sahaja.

Dalam jawapan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, kita dapat faham bahawa subsidi akan dikurangkan dari semasa ke semasa. Jadi, adakah pihak Kementerian Pertanian dengan kerjasama Bank Pertanian bercadang untuk mengadakan atau menggalakkan petani-petani kita berusaha secara komersil dengan bantuan melalui 3F (Fund for Food)? Sekiranya bersedia, apakah kadar faedah yang mungkin dikenakan kepada petani kita dan kalau tidak bersedia kenapa?

Dato' Abu Bakar bin Taib: Tuan Yang di-Pertua, memanglah kerajaan sedang mengkaji untuk mengurangkan pemberian subsidi baja dan harga padi secara beransur-ansur. Ini disebabkan oleh pendekatan kita bahawa kita hanya menggalakkan penanaman padi secara komersil. Misalnya baru-baru ini kita telah mengetahui, bahawa Yang Berhormat Menteri telah melihat kawasan di Seberang Perak telah mendapat produktiviti yang begitu meningkat sekali sehinggakan 6 tan ke 7 tan pada satu hektar, walaupun di Sekinchan susah mendapat pengeluaran tersebut. Jadi, kita akan menggalakkan pengeluaran ini supaya pihak petani dapat meningkatkan produktiviti mereka.

Selain daripada itu, dalam 'Fund for Food', ini memanglah kita galakkan dengan kita meningkatkan sebanyak RM300 juta kepada RM600 juta

dan kita akan menyediakan semua kemudahan ini. Pihak Bank Pertanian juga akan memberi bantuan yang lain lagi di segi kewangan untuk menggalakkan penggunaan tabung makanan. Jadi, itulah yang kita harapkan supaya pihak peladang dan petani akan menggunakan dengan sepenuhnya bantuan tersebut.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat Dr. Maximus Johnity Ongkili.

[Soalan No.4 - Dr. Maximus Johnity Ongkili tidak hadir]

**PINJAMAN KERAJAAN MALAYSIA DI INSTITUSI KEWANGAN
LUAR NEGERA - JUMLAH**

5. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar [Batang Lupar] minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) sebanyak manakah jumlah pinjaman Kerajaan Malaysia di Institusi Kewangan Luar Negara di 'peg' dengan nilai Yen dan apakah purata faedah kepada pinjaman-pinjaman tersebut;
- (b) memandangkan institusi kewangan tersebut telah banyak meraih keuntungan disebabkan kenaikan nilai Yen adakah kerajaan bercadang untuk membincang semula (renegotiate) dasar pembayaran tanpa faedah melihatkan keuntungan telah didapati menerusi tukaran nilai Yen tersebut.

Timbalan Menteri Kewangan [Dato' Dr. Affifudin bin Haji Omar]:

Tuan Yang di-Pertua;

- (a) Sehingga 30 Jun 1996, jumlah baki pinjaman kerajaan dalam mata wang Yen ialah sebanyak RM4,813.74 juta. Pinjaman Yen tersebut telah diperolehi daripada sumber Duahala, Overseas Economic Corporation Fund (OECF); Asia-Japan

Development Fund (AJDF) dan Japanese Export and Import Bank (JEXIM) dan sumber pinjaman pasaran. Kadar faedah ke atas pinjaman-pinjaman Yen ini adalah berbeza-beza dan kadar faedah purata bagi pinjaman ini ialah 3.5% setahun.

- (b) Bayaran balik pinjaman dibuat di dalam mata wang pinjaman berkenaan dan pemberi pinjaman tidak menikmati keuntungan atau kerugian akibat dari kenaikan atau penurunan sesuatu mata wang tersebut. Bagaimanapun, peminjaman terpaksa menanggung beban bayaran khidmat hutang tambahan sekiranya berlaku kenaikan dalam nilai mata wang pinjaman yang dipinjam itu.

Walaupun nilai Yen meningkat berbanding dengan nilai Ringgit Malaysia, kadar faedah yang telah ditetapkan tidak boleh dirundingi semula kerana kadar faedah bagi pinjaman-pinjaman Yen tersebut telah ditetapkan mengikut perjanjian pinjaman masing-masing. Walaupun kerajaan Jepun dipohon untuk menurunkan kadar faedah akibat kenaikan nilai Yen tetapi jawapan pihak Jepun setakat ini adalah tidak positif.

Namun demikian, Tuan Yang di-Pertua untuk mengurangkan beban bayaran khidmat hutang dalam mata

wang Yen, kerajaan sentiasa mengawasi hutang pinjaman Yen dan mengambil peluang membayar balik awal ataupun prepayment atau membiayai semula pinjaman tersebut, dengan izin, refinancing tertakluk kepada keadaan pasaran. Bagi tempoh 1990 hingga Jun 1996, kerajaan telah pun membayar balik awal sebanyak Yen108.66 bilion (RM2.4 bilion).

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya apakah jumlah kerugian yang ditanggung oleh Kerajaan Malaysia sejak nilai Yen naik (appreciator) tentang nilainya, kerana sungguhpun tidak ada keuntungan oleh pihak peminjam, tetapi untuk negara Malaysia, kita memang menghadapi kerugian kerana perlu membayar balik dalam mata wang Yen. Apakah kerugian yang terpaksa ditanggung sehingga sekarang jumlahnya dan mengapakah 'hedging' ataupun adakah cara-cara atau instrument lain yang digunakan oleh pihak kementerian untuk mengurangkan risiko ekoran pendedahan kepada turun-naik mata wang asing?

Dato' Dr. Affifudin bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya minta maaf kerana tidak ada angka yang spesifik sepertimana yang diminta itu dan saya akan memberikannya selepas ini dengan secara bertulis.

Mengenai dengan cara-cara lain untuk mengurangkan exposure kita kepada Yen, kerajaan telah memandag kepada commercial market iaitu di mana apa yang berlaku sekarang iaitu kadar faedah di dalam commercial

market. Di dalam pasaran komersil adalah lebih rendah daripada kadar faedah yang diminta oleh tiga sumber yang saya sebut tadi, iaitu OECF, AJDF dan Exim Bank of Japan yang mana kita telah meminjam daripada pasaran komersil itu dengan kos yang lebih rendah dan membayar kepada ketiga-tiga sumber tadi yang mengenakan interest atau kadar faedah yang lebih tinggi daripada apa yang kita pinjam sekarang, yang berlainan dari masa 10 tahun yang lalu, di mana kadar faedah yang diberi oleh 3 sumber tadi adalah lebih rendah daripada pasaran komersil. Tetapi sekarang sudah terbalik yang mana kadar faedah di dalam pasaran komersil adalah lebih rendah daripada apa yang diberi oleh 3 sumber tadi. Jadi, kita refinancing, mengambil kos yang lebih rendah dan membayar balik kepada kosnya yang lebih tinggi.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya soalan tambahan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri iaitu apakah faktor-faktor yang memastikan pihak kerajaan sama ada meminjam berlandaskan dengan nilai Yen, dollar ataupun matawang antarabangsa yang lain?

Dato' Dr. Affifudin bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, ada dua macam pinjaman yang telah kita lakukan iaitu pinjaman pasaran dan pinjaman projek. Kebanyakan projek-projek di bawah pinjaman projek kita, pinjaman itu dikaitkan dengan barangan yang kita beli. Misalannya dalam pembangunan perindustrian kita, kita terpaksa beli banyak barangan capital iaitu barangan

modal, capital goods, dengan izin, daripada negeri Jepun dan mungkin satu faktor yang besar ialah kaitan dengan pembayaran di dalam mata wang Jepun. Jadi, inilah faktornya yang besar sekali yang memastikan kita menggunakan Yen.

INTERNET - KESAN KENAIKAN KADAR TELEFON

6. **Tuan Lim Guan Eng [Kota Melaka]** minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan kesan kenaikan kadar telefon ke atas usaha kerajaan memperluaskan kegunaan Internet di negara ini:

- (a) mengapakah pihak kementerian tidak membantah kenaikan ini dan meminta satu kadar khas dikenakan agar dapat menggalakkan kegunaan Internet di negara ini; dan
- (b) apakah usaha untuk menambahkan talian dan mengemaskinikan serta memodenkan kemudahan agar pengguna Internet dapat perkhidmatan yang lebih cepat dan dalam masa pemindahan data yang lebih pendek.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar [Dato' Abu Bakar bin Daud]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bagi menjawab soalan (a), kenaikan kadar telefon adalah difikirkan begitu munasabah sekali dan ianya tidak akan menyusahkan pengguna-pengguna Internet oleh kerana kerajaan telah memperkenalkan pakej khas untuk pengguna-pengguna Internet. Pakej khas tersebut adalah seperti berikut:-

- (i) untuk penggunaan yang tidak melebihi 25 jam bayaran yang dikenakan adalah RM15 sebulan; dan
- (ii) untuk penggunaan yang tidak melebihi 50 jam bayaran yang dikenakan adalah RM30 sebulan.

Pakej bayaran Internet di atas adalah di antara yang termurah di rantau ini.

Bagi menjawab soalan (b), untuk meningkatkan lagi talian-talian perkhidmatan, MIMOS mempunyai program penambahan talian yang tersendiri sepanjang masa mengikut keperluan. Talian nod-nod Jaring telah melebihi 2,000 talian pada masa ini. Di samping itu, talian tulang belakang (back bone) yang menyambung nod-nod telah ditingkatkan ke talian berkelajuan tinggi. Di samping itu, untuk mempercepatkan lagi pertumbuhan dan penggunaan Internet, kerajaan telah melesenkan satu lagi pembekal Internet iaitu Telekom Malaysia untuk melengkapkan pembekalan perkhidmatan Internet dengan menumpukan lebih perhatian ke sekolah-sekolah dan kawasan di luar bandar.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, bagaimana Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh kata bahawa special package yang diberikan oleh Telekom 1511 memuaskan apabila Jaring sekarang mengadakan satu feedback daripada semua pengguna-pengguna oleh kerana kompelin yang begitu luas mengenai pakej ini.

Apakah anggaran Telekom yang akan dapat dikutip daripada kadar yang baru ini dan adakah ini satu cara di mana Telekom akan dengan izin, undercut, Jaring oleh kerana sekarang Telekom sudah menjadi satu Internet service provider dan undercut Jaring supaya boleh lebih kompetitif untuk membekal perkhidmatan Internet.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat, saya rasa Telekom itu bukan dalam bidang kuasa Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar. Tetapi bahagian yang bersangkutan-paut itu boleh jawab.

Dato' Abu Bakar bin Daud: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Kompelin, memang orang kompelin dalam dunia ini. Memang orang kompelin, semua tak puas hati tetapi banyak juga orang yang berpuas hati, tetapi fasal Telekom betul, terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, jawapan tadi oleh pihak kementerian, saya rasa sangat mengejutkan kerana sepatutnya pihak kementerian menggalakkan kegunaan atau teknologi yang tinggi bukan seperti yang berlaku sekarang, menyokong tindakan Telekom menaikkan kadar yang dikenakan ke atas pengguna-pengguna Internet dan saya rasa apa yang dilakukan ialah backward yang dilakukan oleh Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, apakah sains, saya pun tak tahu.

Tetapi adakah pihak kementerian bersetuju, kalau pakej pertama selama 25 jam seseorang tidak menggunakan kesemuanya, bolehkah baki ini dikreditkan untuk bulan depan kerana kerajaan menyatakan 'user paste'. Kalau kita mengikut konsep 'user paste' iaitu berdasarkan berapa jam yang digunakan, mengapa pula bakinya tidak boleh dikreditkan untuk masa depan?

Dan kedua, tentang ...

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat, biasanya dihadkan hanya satu soalan sahaja.

Tuan Lim Guan Eng: Bukan! Itu tentang masa penggunaan, biasanya 14400. Bilakah pihak Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar akan memastikan bahawa ia boleh di 'upgrade'kan kepada 28,800 ke seluruh negara? Bilakah ini akan diadakan?

Dato' Abu Bakar bin Daud: Tuan Yang di-Pertua, permintaan bertambah, fasal itulah ditambah nod-nod tadi. Soal tak pakai 25 jam, itu siapa punya salah - pakailah. Kalau mahu pakai kurang apa salahnya. Perkara ini bukan boleh bawa carried forward, kadang-kadang cuti pegawai kerajaan pun tak boleh carried forward melainkan on special permission, dengan izin.

Jadi, kepada pembangkang saya ingat bila-bila pun mereka tidak boleh bersetuju dengan perkara ini tetapi dia masih menggunakan ini. Itu sahaja.

MUFTI NEGARA DAN MAHKAMAH PERSEKUTUAN - MEWUJUDKAN

7. **Datuk Abu Seman bin Haji Yusof [Alor Gajah]** minta Perdana Menteri menjelaskan adakah kerajaan bercadang untuk mewujudkan jawatan Mufti Negara dan menubuhkan Mahkamah Persekutuan dalam usaha menyeragamkan Undang-undang Syariah di seluruh negara.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Dr. Haji Abdul Hamid bin Haji Othman]: Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini kerajaan belum bercadang untuk mewujudkan jawatan Mufti di negara Malaysia.

Berkenaan penubuhan Mahkamah Persekutuan, kerajaan sedang menimbang untuk mewujudkan Jabatan Kehakiman Syara' Malaysia bagi meningkatkan pentadbiran Mahkamah Syariah di semua peringkat di seluruh Malaysia.

Kerajaan juga sedang berusaha untuk meninggikan mutu perkhidmatan pegawai-pegawai syara' melalui cadangan menjadikan perkhidmatan tersebut sebagai perkhidmatan guna sama seluruh Malaysia.

Walau bagaimanapun, pelaksanaan konsep ini adalah tertakluk kepada persetujuan negeri-negeri.

Dato' Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin minta penjelasan dari Yang Berhormat Menteri sama ada kementerian akan menasihati kerajaan-kerajaan negeri supaya mufti-mufti ini dilantik sebagai *Ex-officio* dalam Dewan Undangan Negeri. Kalau kita boleh melantik LA ataupun Penasihat Undang-undang untuk menduduki sebagai *Ex-officio* dalam Dewan Undangan Negeri, apakah sebabnya tidak boleh melantik mufti-mufti ataupun Yang di-Pertua-Yang di-Pertua Agama Islam di negeri-negeri untuk menduduki Dewan Undangan Negeri sebagai Penasihat Undang-

undang Islam kepada pentadbiran negeri dan juga di dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri?

Dato' Dr. Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, suara dan cadangan untuk tujuan itu telah lama dikemukakan dan telah ada negeri yang telah melaksanakan, setakat ini yang saya ingat ialah negeri Perlis.

Puan Ainon Khariyah binti Dato' Mohd. Abas: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah langkah-langkah yang diambil bagi memastikan hak dan kebajikan kaum wanita terpelihara apabila Undang-undang Syariah diseragamkan khususnya dalam undang-undang yang berkenaan dengan poligami, saraan dan juga perceraian dan adakah kaum wanita diwakili dalam jawatankuasa yang terlibat dalam penyeragaman Undang-undang Syariah ini?

Dato' Dr. Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, seluruh mahkamah syariah di negeri-negeri telah menggunakan undang-undang yang sama mengenai undang-undang keluarga Islam. Dalam undang-undang keluarga Islam ini, yang mula-mula dipakai kira-kira 4 tahun lepas, banyaknya ialah bagi menjaga kepentingan wanita.

Perkara yang kedua dalam soalan berkenaan, mengenai adakah wanita diwakili, bagi menjawabnya, wanita adalah diwakili dalam semua peringkat

menyemak semula segala undang-undang mengenai Undang-undang Keluarga Islam.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat Tuan Haji Buniyamin bin Yaakob.

[Soalan No. 8 - Y.B. Tuan Haji Buniyamin bin Yaakob tidak hadir]

SUKAN KOMANWEL - KEMAMPUAN ATLET NEGARA

9. Tuan Haji Abu Zahar bin Dato' Nika Ujang [Kuala Pilah] minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan:

- (a) dalam keghairahan persiapan sebagai tuan rumah dalam menghadapi sukan kedua terbesar di dunia iaitu Sukan Komanwel XXI; persoalannya ialah sejauh manakah persiapan dan keupayaan negara kita menyiapkan atlet yang mampu bersaing dengan para peserta yang bertaraf dunia; dan
- (b) apakah tindakan tegas yang telah dan akan diambil oleh pihak-pihak yang bertanggungjawab tentang adanya teguran kedengaran berkenaan pergeseran yang berlaku dalam badan-badan sukan tertentu.

Timbalan Menteri Belia dan Sukan [Dato' Loke Yuen Yow]: Tuan Yang di-Pertua, bagi menyediakan kontinjen negara ke Sukan Komanwel 1998, satu program khusus telah disediakan mulai dari tahun 1993 sehingga tahun 1998. Satu anggaran yang berjumlah kira-kira RM211 juta juga telah disediakan yang meliputi semua aspek perbelanjaan seperti gaji jurulatih, kemudahan dan peralatan latihan, pertandingan, pengangkutan, penginapan dan sebagainya.

Program ini meliputi proses mengenal pasti atlet, melatih dan mendedahkan mereka ke pertandingan-pertandingan yang dikenal pasti.

Objektif program ini ialah untuk memenangi pingat dalam acara tertentu, bersaing dengan atlit-atlit dari negara lain dan seboleh-bolehnya mengambil acara dalam semua bahagian.

Fasa I program ini telah mengenal pasti seramai 3,042 atlit yang dilatih sehingga bulan Mac, 1995. Mulai April, 1995 seramai 527 orang dikekalkan untuk mengikuti latihan sepenuh masa. Fasa III akan dimulakan tidak lama lagi di mana jumlah atlit akan ditapis sehingga tinggal seramai 320 orang dan akhirnya Fasa IV akan dilaksanakan pada awal tahun 1998 di mana hanya seramai 283 orang atlit dikekalkan untuk mewakili negara.

Kita mengadakan program ini untuk membolehkan atlit kita bersaing dengan peserta-peserta lain. Meskipun demikian, pada hakikatnya keupayaan atlit kita adalah terhad, khususnya dalam memenangi pingat.

Tuan Yang di-Pertua, pada asasnya Kementerian Belia dan Sukan tidak mempunyai kuasa ke atas badan-badan sukan yang menghadapi masalah. Apa yang dilakukan oleh kementerian ialah dengan memberi pandangan dan nasihat kepada persatuan-persatuan yang mempunyai masalah melalui percubaan-percubaan yang diadakan dari masa ke semasa.

Di antara tindakan-tindakan yang telah dan akan diambil untuk mengatasi masalah yang dihadapi oleh persatuan sukan ialah membekukan peruntukan ataupun bantuan kewangan sekiranya masalah dalam persatuan berterusan. Memberi bantuan kewangan untuk membolehkan persatuan

melantik setiausaha kerja sepenuh masa bagi melicinkan pengurusan persatuan. Mulai tahun 1996 ini semua persatuan yang menerima bantuan kerajaan dikehendaki menandatangani perjanjian yang menekankan prinsip akauntabiliti, saling hormat-menghormati, menggunakan saluran yang tertentu dalam menyuarakan masalah dan mengemukakan laporan secara berjadual.

Tuan Yang di-Pertua, cadangan mewujudkan akta pembangunan sukan yang menjejaskan peranan setiap pihak serta menyediakan mekanisme bagi mengatasi masalah-masalah yang sedang timbul akan diambil.

Tuan Ahmad Kamaruzaman bin Mohamed Baria: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Soalan yang berbentuk demikian, yang diajukan kepada Kementerian Belia dan Sukan, saya rasa tiap-tiap sesi Parlimen ada, khususnya dari segi apakah tindakan untuk memastikan agar persatuan-persatuan sukan kita tidak bergeser sesama sendiri untuk menjamin prestasi yang memberangsangkan. Saya rasa dari segi prestasi “Thomas Cup di Hong Kong” merupakan kemuncak kepada wujudnya keadaan di mana perbalahan dan pergeseran yang begitu kuat menyebabkan pasukan Malaysia tidak mendapat kedudukan yang baik.

Dengan adanya Akta Pembangunan Sukan, saya berharap pihak kementerian dapat mengadakan fasa-fasa tertentu bagi tujuan memastikan agar pergeseran tidak wujud. Selain dari yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, apakah langkah-langkah yang lebih positif dan

strategik yang akan diadakan oleh pihak kementerian untuk memastikan di dalam tahun 1998, apabila kita mengadakan Sukan Komanwel, perkara yang sedemikian tidak akan berlaku lagi?

Dato' Loke Yuen Yow: Tuan Yang di-Pertua, kita nampak bahawa Kementerian Belia dan Sukan dan juga kerajaan telah mencari langkah-langkah untuk meningkatkan prestasi sukan, khasnya pasukan sukan negara kita ini. Kita nampak langkah-langkah telah diambil tetapi sesetengah langkah itu memberi prestasi yang baik dan setengahnya tidak. Ini adalah kerana bukan sahaja peranan Kementerian Belia dan Sukan dan langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian Belia dan Sukan itu penting, tetapi juga sikap persatuan-persatuan sukan itu penting juga. Jadi, kita telah mengambil langkah-langkah yang kita anggap efektif. Apa langkah juga yang kita dapat ambil, kita akan ambil dan setakat ini kita nampak bahawa persatuan-persatuan sukan pun sedar bahawa kita telah masuk satu era yang baru yang mereka tidak boleh menjalankan tugas mereka dengan sesuka hati mereka sahaja.

Jadi, kita harap dengan adanya Akta Pembangunan Sukan dan juga polisi-polisi dan langkah-langkah yang telah diambil akan dapat meningkatkan prestasi sukan di negara kita ini dan pada masa depan kelak, sekiranya ahli-ahli Parlimen dan mana-mana pihak yang mempunyai cadangan yang baik, Kementerian Belia dan Sukan akan mengkaji dan mengambil langkah supaya prestasi sukan kita akan dapat dipertingkatkan lagi.

Tuan Haji Abu Zahar bin Dato' Nika Ujang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Setelah mendengar jawapan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, izinkan saya bertanya, memandangkan keadaan ini kerap berlaku dan peranan ataupun tindakan yang diambil oleh kementerian tidak begitu tegas, yang mana dalam bidang sukan, sungguhpun sukan ini suatu "sporting spirit" itu perlu ada, ketegasan untuk menentukan kewibawaan negara

tidak tercemar, tidak ada lain badan yang boleh memainkan peranan penting selain dari kementerian yang mana banyak wang telah diperuntukkan. Kita hendak tahu adakah sesuatu tindakan yang tegas yang membolehkan supaya tidak ada pihak mengambil sesuatu yang secara berkompromi dan kadangkala menjaga jawatan, status dan sebagainya.

Kita ingin menyarankan di sini dan kita hendak tahu bahawa sesuatu tindakan tegas diambil oleh kementerian yang berkenaan supaya imej negara dalam menghadapi Sukan Komanwel akan datang tidak memalukan.

Dato' Loke Yuen Yow: Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju dengan Yang Berhormat Ahli Parlimen tadi bahawa setakat ini rakyat kita tidak berpuashati dengan prestasi sukan. Tapi nampaknya negara kita baru mencapai kemerdekaan 30 tahun lebih sahaja dan perhatian-perhatian telah ditumpukan kepada bidang-bidang lain seperti ekonomi dan sekarang ini kita hendak memberi perhatian yang lebih secukupnya ke atas bidang sukan. Jadi ada kelemahan-kelemahan di arena sukan termasuk kelemahan sikap pemimpin-pemimpin persatuan dan sebagainya. Dan kita ingin memberi lebih masa kepada persatuan-persatuan sukan termasuk pemimpin-pemimpin dan juga atlet-atlet supaya mereka mendapat tahu bahawa sekarang ini dalam arena sukan adalah lebih kompetitif dan latihan-latihan serta juga langkah-langkah menjalankan persatuan adalah diminta supaya lebih efektif. Jadi kita yakin bahawa dengan polisi-polisi yang diambil oleh kerajaan prestasi sukan ini akan

dapat dipertingkatkan dan sikap pemimpin-pemimin persatuan-persatuan sukan pun akan dapat lebih serius lagi.

FAMA - PASARAN BUAH-BUAHAN

10. **Tuan Fu Ah Kiow [Mentakab]** minta Menteri Pertanian menyatakan:-

- (a) apakah strategi Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan (FAMA) dalam usaha membangunkan pemasaran di sub-sektor buah-buahan; dan
- (b) bagaimana FAMA menyebarkan maklumat pasaran kepada petani-petani.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian [Dato' Abu Bakar bin

Taib]: Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan:

- (a) Penekanan strategi Lembaga Pemasaran Petanian Persekutuan (FAMA) dalam usaha membangunkan pemasaran di sub-sektor buah-buahan adalah bagi meningkatkan dan meluaskan pasaran dalam dan luar negeri dengan menjalankan usaha-usaha meningkatkan permintaan, memperbaiki kualiti serta bekalan dan mewujudkan sistem pemasaran yang cekap. Untuk mencapai strategi tersebut pihak FAMA telah melaksanakan program termasuk kempen Mengalakkan Memakan Buah-buahan Tempatan, promosi pasaran luar negeri, meningkatkan kualiti produk untuk dieksport, mengatasi halangan tarif dan bukan tarif.

Di bawah Rancangan Malaysia Ke-6, pengeluaran buah-buahan tempatan telah dapat ditingkatkan dari 1.3 juta tan metrik

dalam tahun 1991 kepada 1.7 juta tan metrik dalam tahun 1995 iaitu pertumbuhan tahunan sebanyak 7%. Dalam masa yang sama eksport buah-buahan telah dapat ditingkatkan dari 167,018 tan metrik kepada 270,817 tan metrik iaitu peningkatan sebanyak 12% setahun.

- (b) Penyebaran maklumat pasaran oleh FAMA dilakukan melalui penerbitan, media cetak, media elektronik, perakam telefon, pengembangan pasaran dan mengadakan majlis dialog bersama petani. Di samping itu, FAMA juga telah menubuhkan pusat-pusat maklumat di Ibu Pejabat dan pejabat-pejabat negeri untuk orang ramai dan petani-petani. Jenis-jenis maklumat yang diedarkan adalah seperti harga-harga komoditi, keadaan bekalan dan permintaan di pasaran serta penemuan-penemuan hasil daripada kajian-kajian yang dijalankan oleh FAMA.

TOL JALAN KUCHING DAN LEBUH RAYA UTARA-SELATAN-KUTIPAN

11. **Dr. Lee Chong Meng [Bukit Bintang]** minta Menteri Kerja Raya menyatakan apakah langkah yang diambil oleh pihak beliau mengenai Tol Jalan Kuching. Begitu juga dengan keputusan isu kenaikan kutipan Tol Lebuhraya Utara-Selatan Plus dan adakah ini sejajar dengan kempen inflasi sifar.

Menteri Kerja Raya [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, kerajaan ingin memaklumkan bahawa mengikut perjanjian kontrak, tempoh konsesi asal bagi projek penswastan Tol Jalan Kuching ialah 9 tahun

dan sepatutnya tamat pada 7hb. Januari 1996. Walau bagaimanapun, dalam tahun 1988, kerajaan semasa menimbangkan perkara mengenai kerja-kerja tambahan yang diarahkan oleh kerajaan dan juga kerugian akibat pertukaran wang asing bagi membiayai kerja-kerja tambahan yang dialami oleh Syarikat Konsesi Kamunting Corporation Sdn. Bhd., telah membuat keputusan supaya tempoh konsesi asal dilanjutkan selama 7 tahun bagi membolehkan KCB (Kamunting Corporation Bhd.) mendapat kembali kos tambahan. Ini bererti tempoh konsesi akan tamat pada 7hb. Januari 2003.

Walaupun bagaimanapun, baru-baru ini kerajaan telah memutuskan perlanjutan tempoh konsesi ini ditangguh, bagi membolehkan pihak kerajaan dan KCB mengadakan rundingan ke atas kerja-kerja tambahan yang di luar skop konsesi asal. Untuk tujuan ini, kerajaan hanyaewartakan perlanjutan tempoh konsesi selama 6 bulan iaitu mulai 8hb. Januari 1996 sehingga 6hb. Julai 1996. Memandangkan rundingan belum dimuktamadkan, kerajaan telahewartakan lanjutan selama 6 bulan lagi iaitu daripada 7hb. Julai 1996 sehingga 7hb. Januari 1997.

Oleh kerana tempoh konsesi telah dilanjutkan sehingga tahun 2003, walaupun pelaksanaannya ditangguhkan seperti yang saya jelaskan tadi, maka soal memberhentikan kutipan tol pada masa ini tidak berbangkit.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan isu kenaikan Tol Lebuhraya Utara-Selatan, saya ingin memaklumkan bahawa perkara ini masih dalam pertimbangan kerajaan.

Tuan Tan Kok Wai: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri sekiranya perjanjian konsesi ini dengan syarat-syarat atau terma-terma yang baru belum ditetapkan, mengapakah pihak kerajaan tidak memberhentikan kutipan tol sehingga satu perjanjian yang baru seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri direkakan oleh kedua-dua pihak antara kerajaan dan Kamunting. Dan sekiranya perjanjian bagi tempoh masa tambahan sekarang dilanjutkan kali yang kedua, adakah tempoh masa ini yang berjumlah 12 bulan dikira dalam konsesi yang akan berkuat kuasa sehingga 2003 atau dikirakan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri faham apa yang saya nyatakan sekarang? Sama ada tambahan yang diberikan sebelum satu perjanjian konsesi baru dikuatkuasakan iaitu 6 bulan pertama dan 6 bulan kedua itu diambil kira dalam konsesi baru? Yang penting, mengapakah kutipan tidak diberhentikan?

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat, ya cukup jelas.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, saya percaya saya faham lebih dari siapa-siapa di dalam Dewan yang mulia ini. *[Ketawa]*. Oleh kerana saya sendiri menandatangani perjanjian, saya tidak boleh menandatangani perjanjian jikalau saya tidak tahu apakah kandungan perjanjian itu. Jadi, suka saya menjelas sedikit kepada Ahli Yang Berhormat. Perjanjian Pertama iaitu untuk mengadakan satu kontrak RM60 juta dengan pembinaan persimpangan bertingkat, 3 tingkat bukannya 2 tingkat dan juga pembinaan jalan untuk memperbaiki lalu lintas di Jalan Kepong, Jalan Batu, Jalan Ipoh telah dijalankan. Itulah kontrak asal telah diberi oleh kerajaan. Dengan

kontrak asal itu kerajaan berjanji, mereka boleh juga mengutip tol untuk 9 tahun dengan harganya lebih RM60 juta.

Jadi, selepas itu apabila sahaja kita lebih kurang siapkan projek itu kita dapat masalah baru. Masalah baru itu, jikalau kita membina jambatan baru, simpangan bertingkat baru, kita akan menjejaskan perjalanan di Jalan Kuching. Oleh kerana Jalan Kuching masa itu mempunyai dua hala empat lorong sahaja. Oleh kerana itu, kerajaan telah menimbang semula untuk mengadakan dua hala enam lorong, dengan pembinaan dua jambatan. Jadi, penyelesaian projek itu dengan RM40 juta lebih daripada projek yang ditetapkan dahulu. Jadi, lebih kurang RM100 juta telah dibelanja. Jadi, kerajaan telah bersetuju untuk RM40 juta itu telah dibelanja, mereka boleh juga mengutip tol untuk 7 tahun tambahan lagi.

Walau bagaimanapun, mengapakah kita berunding semula dengan Kamunting Corporation sekarang, kerana kerajaan ada juga fikiran baru. Fikiran baru itu, kita tahu pada masa sekarang kita mempunyai lebih masalah lalu lintas di sana. Oleh kerana itu, kerajaan telah menerima beberapa cadangan baru. Cadangan baru itu untuk mengadakan sistem-sistem lalu lintas, di mana kita boleh juga menyelesaikan masalah lalu lintas di atas jalan itu. Oleh kerana itu, masa yang kita sedang meneruskan dengan perbincangan, kita menambah 6 bulan, 6 bulan. Jikalau kita ada kontrak baru dan kerajaan mahu membatalkan kontrak lama, kita akan membayar ganti rugi kepada mereka. Kita akan memberi kerja ini kepada pihak yang telah menghantar satu cadangan yang lebih luas daripada apa dipunyai oleh Akta Jalan sekarang.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, jikalau saya menjelaskan perkara ini, ini akan mengambil masa sekurang-kurangnya satu jam. Bukan dalam tempoh satu jam boleh jawab. Oleh kerana banyak masalah, masalah lalu lintas di Kuala Lumpur bukan main! *[Ketawa]* Yang Berhormat sendiri pun tahu apa masalah di Cheras. Jadi, kita mengambil beberapa tindakan. Tetapi sekarang kita tidak mengambil apa-apa tindakan atas sistem *ad-hoc*, habis. Kita mahu juga satu tindakan yang luas untuk mengatasi masalah. Terima kasih.

Dr. Lee Chong Meng: Tuan Yang di-Pertua, memandangkan keputusan itu tidak diumumkan sebelum kontrak tamat, jadi keputusan ini begitu bahaya, kerana ini akan menggalakkan pihak swasta meminta lanjutan selepas kontrak tamat, dan ini akan menjejaskan keyakinan orang ramai kepada projek penswastan yang dilancarkan oleh kerajaan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, seperti apa yang saya jelas tadi, ini bukanlah tambahan diminta oleh syarikat, tetapi diminta oleh saya, iaitu Menteri Kerja Raya. Menteri Kerja Raya mempunyai kuasa untuk meminda apa-apa jalan jikalau beliau fikir jalan itu tidak sesuai, mesti dibesarkan, saya akan membawa kertas kerja kepada Jemaah Menteri. Jika Jemaah Menteri bersetuju dengan saya, saya mengarah kepada kontrak itu diluaskan, maka tambahan tol itu pun dilebihkan lagi. Jadi, ini bukan atas permintaan syarikat, tetapi ini atas permintaan kerajaan.

BAHASA MELAYU DALAM KOMUNIKASI ANTARA NEGARA ASEAN - LANGKAH

12. **Puan Hajah Ilani binti Dato' Haji Isahak [Kota Bharu]** minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada ia menyokong usaha Dewan Bahasa dan Pustaka untuk menjadikan Bahasa Melayu satu daripada bahasa rasmi komunikasi antara negara-negara ASEAN serta satu daripada bahasa rasmi sidang Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu sebelum tahun 2015 dan jika ya, langkah-langkah yang sedang atau akan diambil bagi menyokong usaha itu.

Timbalan Menteri Luar Negeri [Dr. Leo Michael Toyad]: Tuan Yang di-Pertua, usaha Dewan Bahasa dan Pustaka untuk menjadikan Bahasa Melayu sebagai satu bahasa rasmi komunikasi antara negara ASEAN serta satu daripada bahasa rasmi sidang Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu adalah merupakan satu usaha yang baik dan terpuji dalam menaikkan lagi martabat Bahasa Melayu bukan sahaja sebagai Bahasa Kebangsaan, malahan satu bahasa yang dikenali antarabangsa.

Seperti yang kita semua sedia maklum, pertubuhan-pertubuhan ASEAN serta PBB terdiri dari berbagai negara anggota dan perlunya kita mendapat persetujuan sebulat suara dari negara-negara anggota ini atas cadangan kita ini. Dengan demikian, Kementerian Luar Negeri akan berusaha membuat risikan dan rundingan dengan negara anggota pertubuhan-pertubuhan ini bagi mendapat reaksi dan persetujuan mereka untuk kita merealisasikan aspirasi kita bersama itu, menaikkan martabat Bahasa Melayu sebagai salah satu bahasa rasmi pertubuhan serantau dan PBB.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah pun suntuk.

[Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 4, 8 dan 13 hingga 83 akan dijilid dalam buku berasingan]

USUL MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18

**Badan Kehakiman Salahguna Kuasa dan Rasuah
- Siasatan Surat Layang**

3.35 ptg.

Tuan Lim Kit Siang [Tanjong]: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri di bawah Peraturan Mesyuarat 18 untuk mengusul yang berikut:

Bahawa Dewan ini membenarkan Ketua Pembangkang, merangkap Ahli Parlimen kawasan Tanjong, Yang Berhormat Tuan Lim Kit Siang untuk menangguhkan Dewan dan membincangkan satu perkara tertentu, kepentingan orang ramai yang berkehendaki disegerakan iaitu mengenai penyiasatan pihak

polis dan Badan Pencegah Rasuah terhadap surat layang setebal 33 muka surat yang mendakwa bahawa Badan Kehakiman terlibat dalam kegiatan penyalahgunaan kuasa serta rasuah atas sebab-sebab berikut:

Pertama, semalam Peguam Negara, Tan Sri Mohtar Abdullah mengumumkan bahawa pihak polis dan Badan Pencegah Rasuah (BPR) telah menyiapkan penyiasatan mereka terhadap surat layang setebal 33 muka surat yang mendakwa bahawa Badan Kehakiman terlibat dalam kegiatan penyalahgunaan kuasa serta rasuah; bahawa penulis surat layang berkenaan adalah seorang Hakim Mahkamah Tinggi dan telah pun dikenal pasti dengan muktamad dan sekarang telah meletak jawatan, dan bahawa penyiasatan dan perletakan jawatan ini telah dengan sendirinya menutupkan isu tersebut dan membersihkan nama baik Badan Kehakiman. Beliau berkata bahawa berikutan dengan tindakan perletakan jawatan ini, beliau telah mengambil keputusan untuk tidak mengambil sebarang tindakan lanjut berhubung dengan penyiasatan pihak polis. Oleh kerana hakim Mahkamah Tinggi yang meletakkan jawatannya baru-baru ini hanyalah Datuk Syed Ahmad Idid bin Syed Abdullah Idid, yang meletakkan jawatannya pada 1hb. Julai, maka jelas sekali orang yang dirujuk oleh Peguam Negara itu adalah Datuk Syed Idid.

Peguam Negara juga mengatakan bahawa BPR dan pihak polis telah menjalankan penyiasatan secara terperinci untuk memastikan kebenaran atau sebaliknya berhubung dengan segala tuduhan yang terkandung di dalam surat

layang tersebut dan berdasarkan kertas-kertas penyiasatan yang dikemukakan kepadanya oleh BPR dan pihak polis, beliau dan para pegawainya berpuas hati bahawa tuduhan-tuduhan seperti amalan rasuah, salahguna kuasa dan salahlaku adalah tidak benar dan tidak berasas sama sekali, dan seterusnya beliau berharap bahawa integriti dan kebebasan Badan Kehakiman tidak dipertikaikan dan dipersoalkan lagi.

Kedua, gaya sombong Peguam Negara mengumumkan kewujudan surat layang setebal 33 muka surat dan seterusnya menolak surat layang berkenaan sebagai tidak berasas sungguhpun wujud sebanyak 112 tuduhan terperinci terhadap 12 orang hakim; antaranya 39 tuduhan rasuah, 21 tuduhan salahguna kuasa dan 52 salahlaku, nampaknya tidak akan dapat memulihkan keyakinan orang ramai terhadap integriti dan kebebasan Badan Kehakiman.

Ketiga, adalah lebih berguna dalam kerja-kerja memulihkan keyakinan orang ramai terhadap integriti dan kebebasan Badan Kehakiman sekiranya surat layang setebal 33 muka surat ini disiasat dan diumumkan sebagai tidak berasas oleh satu proses penyiasatan dan badan penyiasatan yang mendapat kehormatan orang ramai. Malang sekali, sejarah BPR dalam menyiasat kegiatan rasuah yang melibatkan mereka yang menjawat kedudukan tinggi tidak memberikannya kehormatan orang ramai yang tidak dipertikaikan sehingga dapat membantu memulihkan keyakinan orang ramai terhadap integriti dan kebebasan Badan Kehakiman. Sebaliknya, keyakinan orang ramai terhadap

integriti dan kebebasan Badan Kehakiman mungkin tersusut lebih teruk lagi khas disebabkan oleh kekurangan keyakinan orang ramai terhadap BPR dalam tugas-tugas penyiwayatannya yang melibatkan orang-orang yang menjawat kedudukan tinggi, dan bukannya benar atau sebaliknya tuduhan berkenaan.

Keempat, untuk sebab tersebut di atas, Parlimen harus menyedari pertama sekali, mengenai fakta bahawa kebebasan dan integriti Badan Kehakiman telah terjunam ke titik yang paling rendah bukan sahaja disebabkan oleh isu surat layang setebal 33 muka surat ini, tetapi juga hasil dari kejadian-kejadian yang melibatkan Badan Kehakiman baru-baru ini; kedua, membahaskan sama ada cara Peguam Negara mengendalikan isu ini sesuai dalam memulihkan ataupun sebaliknya merosakkan lagi keyakinan orang ramai terhadap integriti dan kebebasan Badan Kehakiman; dan ketiga, sama ada kita perlu adakan cara yang lebih bertanggungjawab, telus dan memuaskan untuk menangani krisis keyakinan terhadap Badan Kehakiman, sebagai contoh, dengan mengemukakan satu Kertas Putih di Parlimen mengenai siasatan pihak Polis dan BPR ataupun menjalankan satu penyiayaan yang benar-benar bebas dan menyeluruh yang mendapat keyakinan orang ramai sepenuhnya untuk membersihkan nama 12 hakim dari 112 tuduhan terperinci yang dihadapi mereka mengenai rasuah, salah guna kuasa dan salah laku yang termaktub di dalam surat layang setebal 33 muka surat ini.

Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu Pemberitahu Usul di bawah Peraturan Mesyuarat 18(1) daripada Yang Berhormat Ahli dari kawasan Tanjong pada 9hb. Julai, 1996 jam 2.04 petang. Teks Usul itu adalah seperti yang dibacakan tadi oleh Yang Berhormat yang berkenaan.

Bagi membolehkan perkara ini ditimbangkan oleh Majlis Mesyuarat hari ini, saya sebagai Yang di-Pertua hendaklah berpuashati bahawa perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu memenuhi tiga syarat.

Syarat yang pertama ialah bahawa perkara itu ialah perkara yang tertentu. Syarat yang kedua, ia adalah bagi kepentingan orang ramai dan syarat yang ketiga, ianya berkehendak disegerakan.

Saya telah meneliti perkara ini dan saya dapati bahawa perkara ini adalah perkara yang tertentu dan ia adalah bagi kepentingan orang ramai. Akan tetapi, Peguam Negara telah pun membuat keputusannya di dalam bidang kuasanya di bawah Artikel 145 Perlembagaan Persekutuan. Beliau telah memutuskan tidak ada tindakan pendakwaan akan dibuat dan telah menutup kes ini. Oleh yang demikian, mana-mana Ahli Yang Berhormat mempunyai banyak masa untuk mengemukakan perkara ini di dalam Dewan ini mengikut Peraturan Mesyuarat, jika beliau berniat hendak berbuat demikian.

Oleh itu, perkara ini tidak boleh dibawa di bawah Peraturan Mesyuarat 18 kerana peraturan ini dikhaskan kepada perkara-perkara yang perlu disegerakan sahaja. Oleh yang demikian, saya menolak Usul ini.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PIHAK BERKUASA KEMAJUAN PEKEBUN KECIL PERUSAHAAN GETAH (PINDAAN) 1996

Bacaan Kali Yang Pertama

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Pihak Berkuasa Kemajuan Pekebun Kecil Perusahaan Getah 1972; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada mesyuarat ini.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA KEMAJUAN PAHANG TENGGARA (PINDAAN) 1996

Bacaan Kali Yang Pertama

Rang Undang-undang bernama suatu untuk meminda Akta Lembaga Kemajuan Pahang Tenggara 1972; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat ini.

**RANG UNDANG-UNDANG KEMAJUAN TERENGGANU
TENGAH (PINDAAN) 1996**

Bacaan Kali Yang Pertama

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Lembaga Kemajuan Terengganu Tengah 1973; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

**RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA KEMAJUAN
KELANTAN SELATAN (PINDAAN) 1996**

Bacaan Kali Yang Pertama

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Lembaga Kemajuan Kelantan Selatan 1978; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG INSURANS 1996

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (*9hb. Julai 1996*)

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat dari Batu Pahat diminta sambung.

3.46 ptg.

Tuan Mansor bin Masikon [Batu Pahat]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Sebelum mesyuarat ditangguhkan pada hari semalam dan sebelum saya berhenti daripada berucap, Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mertajam ada menanyakan sama ada saya akan mencadangkan supaya Perdana Menteri dan Timbalan Perdana Menteri diberi perlindungan insurans. Memang saya bercadang demikian. Selain daripada itu saya mencadangkan supaya semua pegawai kerajaan diberi perlindungan insurans. Ini termasuk jugalah Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri, Menteri dan sebagainya. Ini oleh kerana, Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri dan juga ahli-ahli kabinet dan juga ahli-ahli Parlimen atau wakil rakyat sentiasa bergerak sama ada menggunakan kenderaan di atas darat ataupun udara. Ini meletakkan kita semua di dalam risiko dan tanggungan.

Kita pernah mengalami satu tragedi iaitu tragedi Tanjung Kupang di mana sebuah kapal terbang MAS terhempas dan di dalamnya terdapat seorang menteri kabinet yang turut meninggal dunia dan juga kita mengalami satu kemalangan udara di Kota Kinabalu di mana ketua menteri dan beberapa orang menteri kabinet negeri Sabah terbunuh. Oleh itu, perlu pada saya supaya Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri dan menteri-menteri Kabinet, Timbalan-timbalan Menteri dan sebagainya diberi perlindungan insurans.

Mengenai paras yang perlu diinsuranskan, saya tidak dapat pasti. Mungkin kalau Perdana Menteri itu diperlindungi dengan nilai RM10 juta,

mungkin munasabah atau timbalannya kurang sedikit dan sebagainya. Itu terpulanglah. Mungkin ahli-ahli Parlimen dan wakil rakyat boleh kita beri perlindungan RM5 juta, saya rasa pun cukup, termasuk jugalah Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, usaha-usaha kerajaan untuk memberi pilihan kepada orang-orang beragama Islam untuk membeli insurans yang dijalankan mengikut lunas-lunas Islam adalah satu perkara yang disanjung tinggi. Sekarang ini telah tertubuh beberapa syarikat takaful iaitu Syarikat Insurans Takaful dan MNI Takaful. Kedua-dua syarikat ini mendapat sambutan yang amat baik bukan sahaja daripada orang-orang Islam bahkan juga daripada orang-orang yang bukan Islam. Tetapi malangnya kedua-dua syarikat takaful ini kadang-kadang memerlukan insurans semula (reinsurance) dan oleh kerana tidak terdapat reinsurance takaful, maka insurans-insurans semula yang diperlukan ini terpaksa diberi kepada syarikat-syarikat insurans dan reinsurance conventional. Ini menjadikan orang-orang Islam yang membeli perlindungan-perindungan insurans yang halal dan tidak was-was sebahagiannya akan menjadi was-was dan tidak halal. Ini saya berasa Menteri Kewangan perlu mengambil pertimbangan supaya diadakan juga syarikat-syarikat reinsurance takaful.

Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun industri insurans Malaysia ini mengalami pertumbuhan yang begitu tinggi dan pasarannya sudah begitu besar tetapi jika dibandingkan dengan pasaran insurans di negara membangun dan maju yang lain, industri insurans kita masih di tahap yang muda dan belum mantap.

Oleh itu, saya ingin mencadangkan supaya kerajaan menyediakan satu master plan industri insurans Malaysia. Master plan ini hendaklah disediakan

dengan mengambil kira pengalaman industri insurans negara yang sudah maju dan pandangan-pandangan mereka yang pakar dalam bidang ini. Dengan master plan ini, kita berharap industri insurans Malaysia ini dapat berkembang di atas landasan yang betul dan kukuh. Dengan itu juga industri insurans akan dapat memainkan peranan yang sepatutnya bersama-sama dengan institusi-institusi kewangan yang lain dalam usaha kita untuk menjadikan Malaysia sebuah negara yang maju.

Tuan Yang di-Pertua, banyak lagi perkara-perkara yang ingin saya sentuh, tetapi memandangkan oleh kerana Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain ingin mengambil bahagian di dalam perbahasan rang undang-undang ini, saya akan menamatkan ucapan saya dan saya sekali lagi mengucapkan syabas kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan di atas pembentangan rang undang-undang ini dan saya menyokong dengan sepenuhnya.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Lumut.

3.52 ptg.

Dr. Yap Yit Thong [Lumut]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih di atas kesempatan untuk membahaskan pembentangan Rang Undang-undang Insurans 1996 ini.

Tidak dapat dinafikan bahawa imej industri insurans di negara ini adalah tidak begitu menggalakkan memandangkan hanya 20% dari jumlah penduduk

yang menerima perlindungan insurans. Ramai orang menganggap perniagaan insurans as a necessary evil and it has to be tolerated, dengan izin.

Bagi negara yang pesat membangun seperti Malaysia, perkembangan yang demikian haruslah diatasi. Keyakinan orang ramai sukar dipulihkan dengan hanya melakukan pindaan secara berasingan ke atas Akta Insurans 1963 yang sedia ada, sebaliknya, masyarakat memerlukan, dengan izin, no fault insurance scheme yang bercirikan kesalihan dan kesalingan bertanggungjawab.

Walaupun amalan insurans berasaskan prinsip-prinsip yang sihat seperti prinsip indemnity, kepentingan boleh insurans, prinsip penuh, berjaya makna dan subrogasi, tetapi pada masa yang lalu, ternyata dengan prinsip sahaja tidak dapat mencegah penyelewengan tanpa adanya peningkatan profesionalisme dan kawalan yang lebih ketat ke atas persekitaran perniagaan.

Pada masa lalu, sebagai contoh, terdapat kes di mana agen-agen gagal menyerahkan wang premium insurans kereta motor kepada syarikat insurans. Akibatnya, ramai pemandu kenderaan hanya menggunakan nota lindung tanpa memiliki sijil insurans dan polisi yang memberi perlindungan sah kepada diri dan keluarga semasa di jalan raya. Dengan akta yang baru, penyelewengan ini dapat disekat melalui penalti yang berat.

Tuan Yang di-Pertua, kurangnya sifat profesionalisme, sesetengah agen insurans telah turut menyebabkan pudarnya imej industri insurans di negara ini.

Kebanyakan agen insurans lebih ghairah menjual polisi insurans, sebaliknya membelakangkan perkhidmatan selepas jualan.

Sebagai agen insurans, fungsinya bukan sekadar menjawab polisi kepada pelanggan, tetapi ia mesti terus menilai keperluan insurans pelanggan dari masa ke semasa. Sebagai contoh, katakanlah Ahmad telah membeli insurans kebakaran rumahnya dan barang-barang di dalamnya berjumlah RM200,000. Ahmad kemudiannya telah membesarkan bahagian dapurnya dengan kos RM20,000 serta membeli perabot-perabot baru bernilai RM10,000. Sebagai agen insurans, dia sepatutnya mengingatkan Ahmad supaya menambah perlindungan sebanyak RM30,000 lagi supaya perlindungan insurans ini sejajar dengan nilai rumah dan barang dalam rumah itu. Jika tidak, sekiranya berlaku kebakaran, Ahmad tidak dapat memperolehi ganti rugi yang setimpal dengan kerugian yang dialami.

Begitu juga urusan yang berkaitan dengan penyelesaian tuntutan tanpa bantuan dari agen insurans. Selalunya pemilik polisi akan menghadapi masalah kerana mereka tidak mengetahui dengan jelas tentang apakah kerugian yang dilindungi. Apakah hak mereka sebagai pemegang polisi? Apakah kerugian yang dikecualikan dari perlindungan dan lain-lain? Kelemahan ini boleh diperbaiki melalui skim latihan yang sistematik dan syarat pentauliahan agen yang lebih ketat lagi di samping penalti yang lebih tinggi ke atas syarikat insurans yang beroperasi tanpa lesen.

Kumpulan modal berbayar yang kecil dan salah urus, terutama di kalangan syarikat insurans bersaiz kecil adalah punca utama kegagalan syarikat tersebut memenuhi margin kesolvenannya. Penggantungan yang kuat syarikat insurans kepada orang tengah, terutama agen-agensya telah menyebabkan belanja operasi melambung tinggi sehingga gagal memberi lebihan yang berkesan kepada pemilik polisi dan lebih serius lagi, mungkin menghadapi krisis kecairan mudah tunai.

Langkah kerajaan meninggikan margin kesolvenan lebih RM5 juta dan menghadkan modal berbayar minimum sebanyak RM50 juta adalah suatu jaminan yang nyata untuk melindungi kepentingan pemilik polisi. Namun demikian, syarikat-syarikat insurans hendaklah digalak menggunakan kaedah-kaedah penjimatan kos dalam pengurusan melalui teknologi maklumat.

Syarikat-syarikat insurans yang kecil harus bergabung bagi menubuhkan pengkalan data yang menggunakan IT secara lebih efisien dan ekonomikal. Dengan cara yang demikian, kos operasi yang tinggi melalui orang tengah akan dapat dikurangkan dan ini memungkinkan syarikat insurans berkemampuan untuk mengagihkan keuntungan yang lebih besar kepada pelanggannya.

Sebagai insentif kepada syarikat insurans yang menggunakan IT, kerajaan hendaklah memberi pengecualian di bawah pengurangan cukai keuntungan syarikat berdasarkan peratus tertentu di dalam jumlah pelabur di dalam IT.

Tuan Yang di-Pertua, langkah kerajaan menyemak semula premium insurans hayat dan insurans am melalui Rang Undang-undang Insurans 1996 ini adalah satu lagi berita baik yang akan menggembirakan orang ramai. Penggunaan hukum bilangan besar yang selama ini menjadi amalan sains aktuari harus diimbangi penggunaannya dengan mengimbangkan faktor-faktor lain yang penting seperti kepakaran actuaries yang digunakan di samping pengalaman profesional syarikat insurans itu sendiri. Dengan demikian, premium yang dikenakan adalah lebih competitive dan cost effective.

Kesilapan mengisi umur dalam borang cadangan telah diatasi dengan baik melalui rang undang-undang ini dan tidak boleh dijadikan satu sebab oleh syarikat insurans untuk menolak polisi insurans yang telah disahkan, tentulah perubahan ini sangat dialu-alukan oleh orang ramai. Seajar dengan penyusunan semula sektor perbankan, industri insurans juga harus dirombak untuk menjadikan sektor kewangan negara lebih terbuka dan berdaya saing. Walaupun syarikat-syarikat insurans tempatan belum bersedia untuk bersaing dengan syarikat-syarikat insurans yang besar dari luar negeri, tetapi persediaan ke arah ini mesti dimulakan dari sekarang.

Selain dari langkah-langkah yang bersifat industri insurans, Malaysia akan menjadi bertambah kukuh melalui syarat baru modal berbayar minimum yang telah ditetapkan sebanyak RM50 juta. Ini bermakna syarikat-syarikat insurans yang sedia ada mesti menambahkan modal berbayar masing-masing

sama ada melalui sumber sendiri atau melalui dengan izin, merger dengan syarikat-syarikat insurans yang lain. Cara ini tidak langsung akan mengurangkan jumlah bilangan syarikat insurans yang kini berjumlah lebih kurang 60 buah ke 10 hingga 15 buah sahaja. Perubahan bilangan ini akan menjadikan syarikat insurans tempatan lebih kukuh lagi kerana adanya pengumpulan modal yang lebih besar dan lain-lain kesan strategi yang memungkinkan syarikat tempatan lebih bersedia untuk bersaing dengan syarikat insurans luar negeri apabila pelaksanaan AFTA dan GATT dikuatkuasakan nanti.

Sebagai kesimpulan, Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Insurans 1996 akan gagal difahami dengan baik jika ada syarikat insurans yang hanya melihat dari segi saiz penalti yang telah bertambah tinggi sahaja, tanpa menilai perubahan-perubahan struktur yang akan meletakkan asas 'dynamism', dengan izin, dalam industri insurans negara. Dengan demikian akan wujudlah apa yang dipanggil, dengan izin, 'the same level of play ground' apabila ekonomi negara dibuka kepada persaingan dari luar.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Senai.

4.06 ptg.

Tuan Lim Si Cheng [Senai]: Tuan Yang di-Pertua, saya juga berdiri untuk mengambil bahagian dalam perbahasan menyokong rang undang-undang bertajuk Akta Insurans 1996.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Insurans 1996 telah didraf dengan objektif serampang dua mata iaitu memberikan Bank Negara Malaysia kuasa mengawal seliaan yang cukup, di samping memberi ruang yang mencukupi kepada industri insurans untuk inovatif dan berkembang dengan cara yang tersusun. Akan tetapi saya ingin membangkitkan beberapa perkara dan juga mengharapkan supaya pihak Kementerian Kewangan dapat memberikan penjelasan.

Buat permulaan perbahasan saya, ingin saya merujuk kepada Seksyen 31(1), yang membenarkan Menteri Kewangan dengan nasihat bank menarik balik sesuatu lesen berdasarkan sebab-sebab tertentu. Hukuman menarik balik lesen adalah terlalu keras memandangkan pihak bank mempunyai terlalu banyak alasan untuk mengemukakan cadangan seperti berikut:

- (i) Dalam seksyen kecil (d) 'Lesen adalah akan ditarik balik sekiranya pemegang insurans meneruskan perniagaan yang 'memudaratkan kepentingan pedagang-pedagangnya'. Dalam konteks ini, apakah jenis kegiatan yang dimaknakan memudaratkan kepentingan pedagang-pedagangnya? Sesungguhnya semua pedagang mahukan suatu polisi yang

standard, akan tetapi kadangkala batasan adalah diperlukan. Sebagai contoh skim insurans syarikat biasanya tidak akan melindungi kawasan-kawasan banjir atau hanya akan meliputinya dengan syarat semua harta-benda yang diinsuranskannya berada pada tahap lebih daripada 4 kaki ke atas tanah. Adakah ini dikatakan sesuatu yang memudaratkan pemegang insurans? Dalam sesetengah kes seseorang pemegang insurans menuntut gantirugi sebanyak RM500,000 contohnya, tetapi syarikat insurans pula menawarkan RM300,000 selepas dikaji selidik, adakah ini dikatakan sesuatu yang memudaratkan pemegang insurans?

- (ii) Dalam seksyen kecil (e) 'Lesen sesuatu syarikat akan ditarik balik, walaupun lesennya yang melanggar akta berkenaan tidak pernah didakwa'. Sepatutnya penarikbalikan lesen merupakan sesuatu perkara yang serius, yang hanya patut dilakukan apabila pihak pemegang lesen melakukan kesalahan yang besar.
- (iii) Dalam seksyen kecil (f) 'Lesen berkenaan akan dibatalkan sekiranya pegawai-pegawai syarikat insurans telah melakukan kesalahan kerana membekalkan maklumat yang palsu'. Begitu juga adalah tidak adil sekiranya seseorang pegawai

junior, umpamanya seorang kerani yang tidak berdosa membekalkan informasi palsu, yang menyebabkan ketua pegawai eksekutifnya bersalah sehingga lesennya turut dibatalkan.

- (iv) Selain dari itu, seksyen kecil (g) yang menyatakan ‘lesen akan ditarik balik sekiranya mana-mana pengarah syarikat insurans dituduh tidak jujur dan bersalah di sisi undang-undang’. Hukuman ini adalah terlalu keras memandangkan ramai orang kemungkinan melakukan kesalahan seperti mencuri pada masa muda terutamanya pada alam persekolahan. Mengapa kita tidak memberi satu peluang baru kepada mereka yang telah berubah baik pada masa sekarang?
- (v) Dalam seksyen kecil (i) ‘Lesen akan ditarik balik sekiranya orang awam menuntut sedemikian’. Ini akan memberi peluang penutupan syarikat insurans berkenaan kepada pihak tertentu yang tidak senang hati dengannya, umpamanya mereka yang pernah ditolak permohonan tuntutan ganti rugi akibat pembekalan informasi palsu demi mendapatkan keuntungan sendiri.

Saya ingin merujuk kepada Seksyen 31(2) dan Seksyen 57(3). Seksyen ini membenarkan pihak bank menarik balik lesen syarikat insurans yang

didapati gagal menyambungkan insuransnya yang bersesuaian dengan perniagaannya.

Seksyen 32 membenarkan pemegang lesen merayu kepada mahkamah undang-undang ke atas keputusan menteri membatalkan lesennya. Namun demikian, semasa menunggu rayuan dibicarakan pemegang lesen berkenaan akan menanggung kerugian besar akibat tidak dapat mengendalikan perniagaannya sepertimana yang terkandung dalam Seksyen 33(1).

Terdapat juga kemungkinan besar syarikat berkenaan menutup perniagaannya walaupun telah memenangi rayuan itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin merujuk kepada seksyen 41(1). Dalam seksyen ini syarikat insurans dikehendaki menjaga harta miliknya supaya sentiasa sama atau lebih daripada liabilitinya. Ini adalah tidak praktikal, kerana sekiranya mengikutnya bulat-bulat syarikat insurans tersebut haruslah memerhati imbalan harta benda dan liabiliti setiap hari. Adakah ini akan mengakibatkan kajian semula harga saham dan harta tetap setiap hari dan mengambil perhatian semua fail permohonan tuntutan harian adalah sukar dikendalikan?

Beralih saya kepada perkara penilaian harta benda dan penentuan liabiliti mengikut seksyen 44. Istilah liabiliti lain meliputi tuntutan yang dilaporkan dan tidak dilaporkan, dengan izin, incurred but not reported. Ini terjadi kerana syarikat insurans berkenaan belum menerima laporan tersebut pada masa penutupan akaun tahunan. Apakah incurred but not reported yang sebenarnya

berlaku. Tiada seiapa yang dapat memberi jawapannya, tambahan pula kini terdapat pelbagai cara mengira incurred but not reported, dengan izin, yang masing-masing memberi keputusan yang berbeza.

Jadi, saya rasa adalah tidak adil menghukum syarikat yang tidak mengikut cara kiraan bank kerana hanya syarikat insurans berkenaan yang memahami cara mana yang bersesuaian dengan keadaan perniagaannya.

Tuan Yang di-Pertua, beralih saya kepada perkara tindakan terhadap syarikat insurans kakitangan dan pengarah. Lingkungan seksyen 39(1) ini adalah terlalu luas, di bawah seksyen kecil (1) ini apa yang dianggap akan mengancam kepentingan orang ramai adalah terlalu bergantung kepada pihak bank dan pegawai-pegawainya. Bila dan setakat manakah kegiatan syarikat insurans dianggap keterlaluan. Ini memang perkara yang sukar ditentukan.

Di bawah seksyen kecil (2) pula, perkara yang perlu dipertikaikan ialah berapa jumlah perbelanjaan yang dianggap sebagai perbelanjaan tinggi yang tidak wajar. Manakala seksyen kecil 46(4) membenarkan pihak bank menghukum pemegang lesen yang melanggar undang-undang, walaupun mahkamah undang-undang menganggap ianya hanya satu kesalahan yang kecil. Dalam kes ini, pihak bank telah mengatasi mahkamah undang-undang dengan menjatuhkan hukuman kepada pemegang lesen tersebut.

Seksyen 59 (3) dan juga 59 (5) bahagian ini memberi pihak bank kuasa untuk memecat mana-mana pekerja dari pejabat atau pengarah dari syarikat

insurans berkenaan. Akta ini tidak menjelaskan syarat pemecatan sebenar. Ini telah menyebabkan pekerja dan pengarah tersebut dibuang kerja tanpa penyasatan selanjutnya.

Manakala di bawah seksyen kecil 59(5), pihak yang dipecat dapat mengadu kepada pihak bank melalui surat hanya setelah pemecatan berlaku. Ini adalah tidak wajar kerana dalam konteks ini, pihak bank telah berperanan sebagai hakim yang berhak mengekalkan jawatan seseorang.

Tuan Yang di-Pertua, beralih saya kepada peruntukan berhubung pemecatan dalam perenggan 59(3) (a) dan 59(3)(c). Kandungan akta tersebut telah memberi pihak-pihak bank terlalu banyak kuasa sehingga mengatasi mana-mana kontrak pekerja dan undang-undang pekerja di negara ini seolah-olahnya pihak bank telah mengambil kuasa undang-undang di atas tangannya.

Tuan Yang di-Pertua, kesan-kesan perintah di bawah seksyen kecil 59(4). Bahagian ini membenarkan pihak bank atau mana-mana dilepaskan daripada tuduhan liabiliti. Kepentingan orang ramai memang terancam. Ini adalah kerana pihak bank atau pihak yang diberi kuasa mengambil alih pengendalian syarikat insurans berkenaan yang ingin melepaskan diri daripada liabilitinya akan sengaja cuai sehingga mengancam kedudukan kewangan syarikat insurans berkenaan.

Seksyen 71 (1) Kehilangan kelayakan pengarah atau pekerja. Seksyen ini meliputi perlantikan pekerja-pekerja dan pengarah-pengarah yang mempunyai rekod seperti berikut:-

- (a) Orang yang telah dihukum bankrap dan sebagainya;
- (b) Kegiatan jenayah termasuk penipuan;
- (c) Pernah melanggar Akta Insurans;
- (d) Berada di bawah tahanan penempatan dan pengawasan;
dan
- (e) Terlibat dalam pengurusan syarikat yang telah mengalami kegagalan.

Tuan Yang di-Pertua, perlantikan juruaudit, Seksyen 74. Bahagian kecil 74 (1), (2) dan (3). Persoalan-persoalan saya mengenai perlantikan juruaudit di negara ini ialah sekiranya seseorang juruaudit telah diluluskan oleh pihak bank, maka apakah perlunya melantik seorang lagi juruaudit tambahan? Adakah pihak bank itu mengesyaki kebolehan dan kejujuran juruaudit di negara ini dan sekiranya pihak bank berkenaan melantik seorang juruaudit tambahan, kenapa pula perbelanjaan untuk mengupahnya perlu ditanggung oleh pihak syarikat insurans berkenaan. Adakah pihak bank benar-benar memberi tumpuan kepada perkara mengetatkan jumlah perbelanjaan?

Tuan Yang di-Pertua, ketidaklayakan juruaudit yang nyata dalam seksyen 75 (1) dan 75 (2). Dalam seksyen 75 (1) pihak bank membatalkan

kelayakan setengah orang daripada dilantik sebagai juruaudit. Akan tetapi, bahagian 75 (2) juga meluluskan perlantikan golongan ini.

Jadi, saya ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini adakah pihak bank juga berhak meluluskan juruaudit yang bukan ahli kepada MIA di bawah seksyen 75 (2).

Tuan Yang di-Pertua, mengenai seksyen 82, juruaudit dilantik oleh pemegang lesen untuk melaporkan kegiatan luar biasa terutamanya berkaitan dengan kedudukan kewangan lembaga pengurus serta pemegang-pemegang saham. Bahagian ini pada keseluruhannya menafikan tanggungjawab juruaudit dari pihak pemegang lesen.

Tuan Yang di-Pertua, maklumat kepada juruaudit dan aktuari (ahli penghitung wang insurans) yang dilantik di bawah seksyen 86 (a). Seksyen ini memerlukan salah seorang pemegang lesen, pengarah, pengawal atau pekerja membekalkan information syarikat kepada juruaudit dan ahli penghitung wang insurans yang dilantik.

Dalam konteks ini, istilah pekerja ini juga mengandungi kerani dan office boy. Jadi, persoalan saya ialah, adakah pihak bank benar-benar akan menyerahkan tanggungjawab pembekalan informasi kepada mereka yang tidak sepatutnya menanggung hukuman yang berat ini?

Tuan Yang di-Pertua, tentang laporan tuntutan sebenar yang dinyatakan di bawah Seksyen 91(1), 91(2) dan 91(3), ahli penghitung wang insurans adalah

diupahkan oleh syarikat-syarikat insurans berlesen untuk mengkaji dan menentukan tuntutan ganti rugi dan sepatutnya melapor kepada pihak syarikat insurans berkenaan. Salinan laporan sepatutnya dihantar kepada pihak bank, tetapi saya rasa memang adalah tidak munasabah bagi mereka melaporkan kepada pihak bank.

Tuan Yang di-Pertua, masalah penyelidikan - Seksyen 96(1), 85(4), 87(1), 86(2), 85(4), 87(1) dan 96(3) - kesulitan dokumen-dokumen tertentu patut dijaga. Umpamanya yang berkaitan dengan serahan pulangan kepada bank adalah merupakan suatu perkara yang merbahaya dengan mendedahkan isi kandungan dokumen sedemikian kepada awam, kerana mereka mungkin akan menyalahkan syarikat insurans akibat salah-anggapan maksud sebenarnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya merujuk kepada Seksyen 101(1) dan 101 (2) - seksyen ini membenarkan penyelidik yang diberi kuasa oleh pihak bank mengkaji pemegang lesen syarikat insurans di samping pengarah-pengarahnya, pekerja-pekerjanya serta mana-mana pihak yang terlibat, sama ada dahulu atau sekarang. Ini akan memberi peluang kepada mereka yang berdendam hati kepada pemegang lesen berkenaan untuk mengancam kepentingannya.

Perlantikan pegawai-pegawai penyiasat - mengikut Seksyen 103(1), 103(2) ini memberi pegawai-pegawai menyiasat lebih kuasa daripada polis, biarpun polis akan didakwa sekiranya salah menahan orang awam, tetapi pegawai penyiasat bank akan dapat dilepaskan dari tuduhan sedemikian.

Kuasa pemeriksaan di bawah Seksyen 107 (1) hingga (6) menggalakkan orang ramai mencintai sesama sendiri, ini membenarkan pegawai penyiasat menemubual dengan orang awam untuk mendapatkan makluman. Orang ramai dapat membocor rahsia dan membekalkan maklumat tanpa didakwa, sebaliknya apa yang patut dijaga ialah orang yang membekalkan makluman tersebut kemungkinan mereka juga yang berdendam hati terhadap pemegang lesen berkenaan.

Tentang kewajipan pendedahan mengikut Seksyen 150(1), (2) dan (3), walaupun seksyen ini mempunyai pegangan yang kuat terhadap kepercayaan baik seboleh-bolehnya, 'utmost good faith' yang membantu pihak syarikat insurans mengambil, menolak atau mengadakan syarat tambahan hanya bila mempunyai 'information' yang mencukupi, walau bagaimanapun, terdapat juga pengecualian, seperti menyusutkan risiko kepada syarikat insurans berkenaan.

Kedua, ialah pengetahuan am. Ketiga, syarikat insurans berlesen tahu atau dalam perjalanan biasa perniagaannya patut tahu. Keempat, berkenaan dengan yang baginya syarikat insurans berlesen telah mengenyepikan mana-mana kehendak bagi pendedahan. Pengecualian tersebut adalah terlalu luas lingkungannya dan menyebabkan pemegang insurans berkesempatan menuntut ganti rugi dari syarikat insurans.

Tuan Yang di-Pertua, inilah beberapa perkara yang saya rasa perlu saya bangkitkan untuk perhatian pihak kementerian. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kota Melaka.

4.26 ptg.

Tuan Lim Guan Eng [Kota Melaka]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Insurans yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri semalam, menyatakan satu daripada tujuan utama ialah untuk memelihara kepentingan pengguna, pemegang polisi insurans dan juga negara. Tidak boleh dinafikan, sepertimana yang diakui sendiri oleh kerajaan bahawa satu dari faktor utama defisit ialah kerana pendapatan bersih industri insurans amat yang begitu rendah sekali yang telah sedikit sebanyak menyumbangkan kepada defisit di dalam segi perkhidmatan insurans dan merugikan negara. Tetapi, kalau kita hendak lihat dari sudut ini, kita pun mesti meneliti mengapa insurans di dalam negara kita tidak begitu maju, tidak begitu canggih dan tidak begitu diterima secara meluas oleh rakyat Malaysia. Mengikut angka-angka yang diberikan atau yang dikeluarkan oleh pihak kerajaan dan laporan Ketua Pengarah Insurans sendiri, hanya kira-kira 20% sahaja rakyat Malaysia yang dilindungi oleh insurans.

Tuan Yang di-Pertua, tetapi saya rasa angka ini mungkin lebih rendah kerana ramai pemegang polisi insurans mengambil polisi yang berganda atau, dengan izin, multiple insurance, dan menjadikan angka ini mungkin lebih rendah. Di sini, pokoknya ialah apakah faedah yang diterima oleh pemegang insurans? Adakah kerana faedah yang mereka boleh lihat, sungguhpun ada

ataupun tidak ada. Kalau ada pun, kerana mereka tidak boleh lihat faedah yang mereka boleh terima daripada insurans ini ataupun dengan izin, extension of insurance coverage, adalah tidak begitu luas seperti di negara-negara maju.

Tuan Yang di-Pertua, di sini, di antara sebab-sebab utama ialah kerana kerajaan terlalu melindungi dan mempertahankan kepentingan syarikat-syarikat insurans sehingga rela mengorbankan kepentingan para pengguna dan pemegang polisi.

Tuan Yang di-Pertua, satu daripada contohnya ialah Rang Undang-undang Civil Law (Amendment) Act 1994, Seksyen 73(a) dan 73(b) tentang jumlah insurans atau bayaran insurans yang boleh diberikan kepada pemegang polisi. Ini merupakan salah satu daripada peruntukan yang sangat tidak adil kepada pemegang polisi dan saya rasa tidak wujud di mana-mana negara selain daripada Malaysia. Di sini saya ingin menyarankan bahawa, kerajaan mesti membuktikan komitmen memelihara kepentingan para pengguna dengan menghapuskan seksyen yang saya sebutkan tadi yang melarang keluarga seorang pelajar universiti yang mati dalam kemalangan menuntut satu sen pun.

Pindaan yang diluluskan dalam tahun 1984 merupakan satu undang-undang yang bukan sahaja tidak adil, bahkan dianggap zalim kepada rakyat Malaysia. Di bawah pindaan tersebut kepentingan pengguna dikorbankan demi menambahkan dan melindungi keuntungan syarikat insurans. Kesannya ialah seperti berikut:

- (i) Seorang budak yang berumur kurang 18 tahun yang mati dalam kemalangan hanya boleh diberikan tuntutan insurans terhadap syarikat insurans pihak bersalah. Perbelanjaan “bereavement expenses” yang dihadkan maksimumnya RM10,000. Jumlah ini tidak boleh dituntut oleh pihak lain kecuali ibu bapa budak itu.
- (ii) Keluarga simati yang sudah pencen dan melebihi umur 55 tahun hanya boleh menuntut maksima RM10 ribu dalam bentuk bereavement expenses, sngguhpun dia masih bekerja dan mendapat gaji beratus-ratus ribu ringgit setahun. Tuntutan hanya boleh dibuat oleh suami isteri dan bukan ahli keluarga.
- (iii) Yangpaling kejamsekali, ialah keluarga simati yang belum bekerja dan melebihi 18 tahun, tidak boleh menuntut satu sen pun, sama ada dalam bentuk bereavement expences atau lainlain.

Tuan Yang di-Pertua, ketiga-tiga peruntukan ini memihak kepada syarikat insurans dengan mengurangkan tuntutan yang mereka perlu bayar ataupun kadangkala satu sen pun tidak perlu dibayar. Saya tidak nampak mengapa keluarga seorang pelajar universiti yang meninggal dunia dalam kemalangan, tidak boleh menuntut satu sen pun, atas alasan beliau masih belum bekerja. Ini tidak lain daripada menganggap seorang pelajar universiti itu tidak

bernilai satu sen pun, ia bercanggah dengan sistem nilai timur yang menghargai pendidikan.

Macam mana seorang penuntut universiti, kalau kita mengambil sebagai contoh, yang pernah berlaku, sungguhpun seorang penuntut universiti tapi sudah memiliki sarjana, berijazah sarjana sedang mengambil kursus doctorate dianggarkan tidak bernilai satu sen pun bila dia meninggal dunia dalam kemalangan, kerana masih belum bekerja sungguhpun sumbangannya tidak boleh dinafikan dan diperkecilkan. Kalau seorang yang mendapat ijazah sarjana dianggap tidak bernilai satu sen pun, di manakah ukuran yang mementingkan kecemerlangan dalam negara kita? Macam manakah negara kita akan mencapai wawasan 2020, kalau kita tidak mementingkan golongan berpendidikan?

Adalah tidak adil juga, Tuan Yang di-Pertua, untuk tidak membayar langsung mereka yang melebihi 18 tahun tetapi tidak bekerja? Adakah sumbangan ibu-bapa membelanjakan berpuluh-puluh ribu ringgit membesarkan mereka dinafikan dengan begitu senang saja? Di samping itu kalau kita menganggap mereka yang sudah berpencen yang melebihi 55 tahun, kalau mereka meninggal dunia dalam satu kemalangan hanya boleh menuntut RM10 ribu, saya rasa itupun sesuatu yang cacat, sesuatu yang tidak adil bukan sahaja kepada warga tua tetapi juga kepada rakyat Malaysia. Macam mana kita boleh menghargai sumbangan warga tua yang melebihi 55 tahun, bila bayaran tuntutan dihadkan kepada RM10 ribu?

Dengan jangka hayat yang lebih panjang dan kekurangan pekerja yang kita alami di negara kita sekarang, ramai warga tua terpaksa bekerja, mereka ini memainkan peranan yang penting kepada sumbangan ekonomi. Kalau bukan pengalaman dan sumbagan mereka, bantu mengatasi masalah kekurangan pekerja, memberikan pengalaman, mendidik pekerja-pekerja yang muda, ekonomi negara kita pun tidak akan mencapai prestasi dan pertumbuhan yang begitu memberangsangkan.

Sebagai contoh, kalau saya boleh gunakan, mereka yang telah melebihi 55 tahun, yang masih mempunyai kemampuan mereka, macam Tuan Yang di-Pertua kita di sini, mempunyai segala kemampuan atau dengan izin 'fully in command all of his mental and physical faculties' tetapi kerajaan anggap orang yang melebihi 55 tahun tak guna, ini undang-undang, RM10 ribu sahaja, kalau sesuatu berlaku. Saya bukan tujukan kepada Tuan Yang di-Pertua, tetapi saya ingin memberikan contoh, sungguhpun seseorang sudah melebihi 55 tahun dia masih boleh menyumbang kepada negara. Mengapa dalam keadaan sedemikian, dia dianggap, diberikan nilai RM10 ribu, tak boleh lebih. Sungguhpun kalau dia bekerja, gaji yang dia perolehi setiap bulan, melebihi mungkin beratus-ratus ribu ringgit. Tetapi kerajaan anggap tak guna.

Sama dalam keadaan, seorang pelajar universiti juga, extreme, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, di mana orang yang masih muda dan belum bekerja dan juga yang melebihi 55 tahun dianggap tak boleh menuntut lebih daripada

RM10ribu. Saya rasa semua ini hanya memanfaatkan syarikat insurans, bukan rakyat Malaysia yang sebenarnya menjadi tujuan dan tumpuan Rang UndangUndang Insurans ini. Apakah gunanya kita bentangkan Rang UndangUndang Insurans ini kalau kecacatan dan kelemahan dan ketidakadilan, malah dianggap oleh mangsa-mangsa yang tidak dapat menuntut satu sen pun sebagai satu kekejaman, kezaliman, ini tidak diperbetulkan.

Saya harap bahawa kerajaan boleh menghormati di sini bukan sahaja warga tua tetapi janganlah membenarkan peruntukan RM10 ribu yang saya rasa ¶boleh dianggap sebagai menghina warga tua tetapi juga ketinggalan zaman. Kerana jangka hayat (life spent) manusia sekarang dipanjangkan kerana kemajuan sains dan perubatan. Dulu mungkin seorang berumur 55 tahun, dianggap cukup masa untuk pencen tapi sekarang dia masih dianggap segar dan muda lagi. Kalau kita lihat di Singapura, umur pencen dilanjutkan kepada 60 tahun dan untuk seorang hakim sepanjang umur. Saya tidak nampak mengapa kita boleh mengurangkan nilai mereka dengan begitu rendah sekali. Dan saya harap, kita jangan membantu keuntungan syarikat insurans sehingga kepentingan pengguna dikorbankan sahaja.

Perlu diingatkan bahawa pendapatan premium aggregate kedua-dua sektor insurans nyawa dan am meningkat sebanyak 22% dalam tahun 1994 dan dijangka meningkat sebanyak 20.2% kepada RM7.8 bilion dalam tahun 1995. Saya rasa sedikit sebanyak keuntungan yang besar ini disebabkan oleh undang-

undang yang mengurangkan bayaran tuntutan oleh syarikat insurans. Bolehkah pihak kerajaan menyatakan jumlah wang yang dijamin oleh syarikat insurans ekoran peruntukan undang-undang ini? Saya masih tidak faham, mengapa kerajaan boleh membenarkan undang-undang yang begitu tidak waras dan tidak berkepentingan rakyat. Oleh itu saya harap, kalau kerajaan benar-benar jujur ingin membela nasib pengguna, ia mesti memansuhkan pindaan Civil Law (Admendment) Act ini dengan serta merta.

Saya sendiri di Melaka, sebagai wakil Rakyat, saya terima banyak kes, di mana sama ada seorang ahli keluarga, seorang pelajar universiti yang mati dalam kemalangan tak boleh menuntut satu sen pun. Saya rasa ini memang tidak adil. Dan juga kalau seorang suami yang sudah tidak ada beristeri, dia meninggal dunia, tapi dia sudah melebihi 55 tahun, tak boleh menuntut. Kalau dia masih bekerja, gajinya lebih RM10 ribu sebulan hanya boleh menuntut RM10 ribu sahaja. Dan saya harap perkara ini akan diuruskan oleh pihak kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, merujuk kepada perkara lain, saya juga ingin bertanya, tentang faedah kepada pemegang polisi insurans selepas peraturan baru menghadkan tempoh masa dan jumlah komisen agen-agen insurans. Sehingga hari ini rakyat masih belum tahu apakah sebenarnya faedah dan dalam bentuk apa ia disalurkan kepada para pengguna selain dari menguntungkan syarikat-syarikat insurans sahaja? Dengan peraturan baru ini, saya ingin tanya, apakah faedah, saya rasa yang paling besar ialah kepada syarikat-syarikat

insurans tapi apakah faedah yang mereka menikmati dan kepada agen insurans dan juga para pengguna, serta sama ada pihak Bank Negara ada mengambil tindakan ke atas mana-mana pihak yang gagal mengakuri perintah mereka serta bentuk tindakan yang diambil oleh pihak Bank Negara?

Rang Undang-Undang Insurans ini juga memberikan kuasa yang agak besar kepada pegawai penyiasat, kuasa yang boleh dianggap sebagai kuasa mutlak, menyerbu dan menahan sesiapa yang mereka anggap terlibat atau mereka syaki terlibat dalam sesuatu penyelewengan. Saya rasa ini adalah amat merbahaya kerana mungkin membenarkan penyelewengan berlaku. Di bawah fasal 103, seorang pegawai penyiasat boleh menahan atau membuat apa-apa pun terhadap sesiapa, apa-apa barang yang dia syaki.

Bukankah kuasa yang diberikan ini adalah terlalu luas? Apakah jaminan yang kerajaan boleh berikan supaya ia tidak akan disalahgunakan? Juga tentang penalti RM1 juta sampai RM3 juta. Saya rasa kalau penalti ini dikenakan untuk satu kesalahan, ia mesti setimpal dengan kesalahan itu. Tidaklah wajar untuk apa-apa kesalahan sahaja pun dikenakan penalti RM1 juta atau RM3 juta. Sedangkan dalam kesalahan-kesalahan dalam syarikat yang dikendalikan oleh Suruhanjaya Sekuriti atau dalam Akta Suruhanjaya Sekuriti, saya rasa penalti atau denda yang dikenakan pun tak sebegitu tinggi. Tetapi dalam sektor insurans ini penaltinya tinggi. Kalau sungguhpun dia mungkin melakukan satu procedural offence, dengan izin, penalti yang dikenakan pun RM1 juta, RM3

juta. Tetapi untuk mereka yang pecah amanah, saya tidak lihat penaltinya, dendanya RM1 juta atau RM3 juta. Atau adakah sekarang kerajaan menganggap mereka yang pecah amanah adalah tidak begitu penting dan tidak begitu berat dengan 'procedural error' atau 'offence' yang dilakukan di bawah rang undang-undang ini? Di sini saya lihat seakan-akan ada 'double standard' di mana kesalahan yang dilakukan adalah tidak setimpal dengan hukuman yang dijatuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin bertanya Kementerian Kewangan tentang sejauh manakah tujuan tidak membenarkan mana-mana syarikat menjalankan perniagaan insurans, kecuali ia adalah sebuah syarikat awam, akan memberikan kesan kepada industri insurans, seperti yang disebutkan tadi dalam Rang undang-undang Insurans, hanya syarikat awam yang boleh menjalankan perniagaan insurans? Kalau begitu, apakah status syarikat yang bukan syarikat awam sekarang selepas Rang undang-undang Insurans ini diluluskan ataupun tentang sebuah koperasi insurans, seperti Malaysian Cooperative Insurance Society (MCIS)? Apakah yang akan terjadi kepada insurans seperti ini sekarang?

Saya juga ingin bertanya adakah kerana hendak memastikan semua syarikat insurans boleh menjadikan syarikat awam merupakan satu langkah untuk membolehkan pemimpin tertinggi Barisan Nasional atau mempunyai kabel kuat menjadi kaya? Ini jelas berlaku bila Kementerian Kewangan dan

Bank Negara membenarkan milikan 13.3 juta saham bernilai RM120 juta pada masa itu dalam Pan-Global Equities yang ada kepentingan dalam Pan-Global Insurance oleh Ahli Exco Negeri Sarawak, Datuk Amar James Wong Kim Min yang merupakan Presiden SNAP. Pan-Global Equities adalah sebuah syarikat yang disenaraikan dalam papan pertama BSKL dan mempunyai kepentingan dalam Pan-Global Insurance. Saham itu bernilai lebih daripada RM120 juta bila harga saham adalah kira-kira RM7 sesaham pada masa itu. Sekarang dengan harga RM6 sesaham, nilainya adalah kira-kira RM103 juta.

Dalam satu carian syarikat, saya telah mendapati bahawa pada 4hb. September, 1995, Datuk Amar James Wong telah membeli 2.88 juta saham Pan-Global Equities Bhd. daripada RH Development Sdn. Bhd. Pada 30hb. Ogos 1995. Ini meningkatkan pegangan sahamnya kepada 17.3 juta saham. Di sini, pegangan ekuiti Datuk Amar James Wong melebihi 15% dalam Pan-Global Equities menimbulkan tanda tanya sama ada beliau telah menyalahi undang-undang rasuah yang melarang seorang Ahli Exco Negeri Sarawak daripada menceburi diri dalam perniagaan. Ini dinyatakan di bawah seksyen 2(1) Emergency (Essential Powers) Ordinance. Ini membuktikan bahawa Kerajaan Negeri Sarawak mungkin membenarkan satu perbuatan rasuah berlaku, sehingga seseorang Ahli Exco boleh memiliki saham syarikat BSKL secara terbuka.

Di sini saya hendak bertanya, apakah pandangan dan pendirian pihak Kementerian Kewangan, sedangkan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri telah menyatakan semua pentadbir kerajaan mesti melepaskan pegangan ekuitinya dalam perniagaan, agar seorang pemimpin bukan sahaja mestilah bersih, tetapi dipandang bersih? Adakah Kementerian Kewangan dengan membenarkan seorang Ahli Exco memegang ekuiti yang begitu besar dalam Pan-Global Equities Bhd. yang mempunyai kepentingan dalam Pan-Global Insurans telah memenuhi garis panduan yang ditetapkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri? Saya harap Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan juga menjadi Menteri Kewangan boleh menunjukkan iltizamnya untuk menegakkan prinsip 'bersih, cekap dan amanah' dalam perkara ini.

Tuan Yang di-Pertua, tentang Kumpulan Wang Skim Guaranti Insurans, di sini mengikut Akta 12A, Kumpulan Wang Skim Guaranti Insurans (KWSGI) telah ditubuhkan oleh Ketua Pengarah pada 15hb. Julai 1977 bagi perniagaan insurans am. Menurut laporan Ketua Pengarah Insurans pada tahun lepas, KWSGI adalah untuk memenuhi sebahagian daripada labiliti mana-mana syarikat insurans am yang tidak solven terhadap pemegang-pemegang polisi insurans persendirian berhubung dengan polisi yang sah untuk insurans motor pihak ketiga mandatori bagi kematian dan kecederaan tubuh. Pampasan bekerja

untuk syarikat-syarikat insurans yang tidak solven, dan yang mana penggulungan semula sebelum 1hb. Januari 1994.

Bagi syarikat-syarikat insurans yang mana penggulungan bermula pada atau selepas 1hb. Januari 1994, peraturan-peraturan KWSGI yang mula berkuatkuasa pada 13hb. Julai 1994 menetapkan bahawa KWSGI akan membayar amaun tertentu bagi semua tuntutan yang berbangkit daripada kontrak insurans. Justeru itu, semua tuntutan yang berbangkit daripada semua pemegang polisi, termasuk badan korporat, premium yang belum tamat, kos memperbaiki motor, si penyelaras kerugian dan si peguam cara akan dibayar daripada KWSGI, tertakluk kepada had maksimum 90% daripada jumlah tuntutan.

Walau bagaimanapun, setakat pembayaran daripada KWSGI adalah tidak melebihi 70% daripada tuntutan-tuntutan yang diterima. Di sini, saya ingin bertanya, mengapakah bayaran tidak dibuat setakat 90% sepertimana yang ditetapkan? Di sini saya merujuk kepada satu kes, di mana penggulungan telah dilakukan selepas 1hb. Januari 1994, iaitu mengenai Mercantile Insurance Sdn. Bhd. (MISB). Seperti yang sedia dimaklumkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, MISB telah diarah untuk dibubarkan oleh Mahkamah Tinggi pada 6hb September 1994, dan sehingga hari ini bayaran berjumlah RM4.4 juta telah dibuat daripada KWSGI dalam tahun lepas bagi tuntutan insurans dan pulangan premium.

Tuan Yang di-Pertua, MISB merupakan syarikat insurans motor yang paling besar di negara itu sebelum ia menghadapi masalah kewangan dan diambil alih pihak Bank Negara. Oleh kerana kedudukan sebagai syarikat motor insurans yang paling besar, ia melibatkan banyak tuntutan. Sungguhpun peraturan seperti ini telah ditetapkan, tetapi sehingga hari ini banyak daripada tuntutan yang dibuat oleh pihak peguam dan mangsa-mangsa kemalangan masih belum dibereskan oleh, sama ada pihak penerima atau pihak Bank Negara.

Dan saya hendak bertanya mengapa? Ramai peguam telah membuat aduan kepada saya, bahawa mereka telah memenuhi semua arahan yang dibuat oleh Bank Negara Malaysia termasuk mengisikan berpuluh-puluh borang yang perlu diisikan, semua borang diisikan dengan susah payah tetapi sehingga hari ini sudah sampai dua tahun, masih belum dapat wang. Apa yang berlaku dalam kes ini? Kita jangan cakap 90%, 70% pun tidak nampak. Di sini kita perlu faham bahawa yang sangat perlukan wang ini kerana mengalami kecederaan, sekarang mereka tidak boleh menerima tuntutan yang sewajarnya.

Di dalam Rang Undang-undang Insurans telah ditetapkan, saya tidak ingat fasal berapa, tetapi kalau syarikat insurans tidak membayar kepada seorang simati untuk life insurance policy, selepas 6 bulan faedah sebanyak 4% akan dikenakan. 6 bulan sahaja! Kalau Bank Negara Malaysia boleh menetapkan arahan seperti ini kepada syarikat-syarikat insurans, mengapa dia

sendiri tidak boleh ikut arahan seperti ini? Bukankah ini menunjukkan bahawa Bank Negara Malaysia ini 'cakap tidak serupa bikin.' Sendiri punya peraturan, orang lain mesti ikut tetapi dia sendiri tidak perlu ikut. Above the law. Lebih tinggi daripada undang-undang, lebih atas daripada undang-undang. Di manakah sikap tuntas, sikap profesionalisme Bank Negara Malaysia, di manakah pendekatan serius oleh Gabenor Bank Negara Malaysia dalam perkara ini? Dia tidak serius, dia tidak ambil berat dalam perkara ini.

Ini yang menyebabkan banyak daripada penuntut, mereka yang membuat tuntutan oleh MISB, sehingga hari ini tidak boleh dapat bayaran. Ini bukan satu perkara kecil, perkara ini telah banyak ditimbulkan oleh Wakil Rakyat. Bukan sahaja dari pihak pembangkang tetapi termasuk juga peguam-peguam daripada Barisan Nasional. Mereka pun tidak ada jalan, kompelin kepada Barisan Nasional, tidak jalan - minta saya tolong bawakan perkara ini dalam Dewan Rakyat. Ini saya cakap terus terang. Tetapi kalau ini boleh mementingkan atau memanfaatkan rakyat, sungguhpun aduan ini dibuat oleh peguam-peguam Barisan Nasional, mengapa tidak?

Kerajaan mestilah menguruskannya. Tidak boleh membiarkan begitu sahaja. Rang undang-undang kata, enam bulan tidak bayar, penalti 4% akan dikenakan. Tindakan akan diambil. Tetapi tentu tidak ada penaltilah, RM3 juta tidak ada. Adakah Bank Negara Malaysia akan denda diri sendiri RM3 juta? Adakah tidak? Tidak ada! Mengapa? Saya hendak tanya mengapa pihak Bank

Negara Malaysia dalam perkara ini begitu tidak profesional, memakan masa yang begitu panjang dan tidak boleh bereskan tuntutan oleh mangsa-mangsa kemalangan atau mereka yang membuat tuntutan kepada MISB?

Kalau kita tengok angka-angka, saya tidak tahu mengapa untuk tuntutan MISB, semua tuntutan yang serupa dianaktirikan. Kalau kita tengok SEG, sehingga hari ini ada tiga syarikat insurans yang telah dilikuidasikan atau liquidated, dengan izin. First General Insurance (FGI), SEG Insurance dan MISB. Dalam kes SEG yang telah diarah untuk dibubarkan oleh Mahkamah Tinggi pada 10hb. Julai 1989 berikutan petisyen oleh Ketua Pengarah, Bank Negara Malaysia telah mengesahkan 1,133 tuntutan berjumlah RM19.5 juta yang telah dikemukakan oleh liquidators sehingga akhir tahun 1995. Daripada bilangan ini, sebanyak 1,023 tuntutan daripada 1,133 tuntutan telah dibayar atau RM10.1 juta daripada RM19.5 juta telah dibayar. Lebih daripada 50% telah dibayar untuk SEG. Saya rasa pun agak lambatlah, enam tahun. Mengapa begitu lambat? Sehingga hari ini yang lain-lain mengapa tidak boleh dibereskan?

Saya hendak tahu apakah perbandingan kalau kita hendak buat, dari segi peratus tentang jumlah yang dibayar oleh pihak Bank Negara Malaysia untuk tuntutan yang berkaitan dengan MISB? Berapakah peratus tuntutan yang telah dibuat sehingga hari ini telah dibayar? Adakah ia 10%, 20% atau 30% dan apakah jumlah? Kerana di sini kalau kita meneliti, saya meneliti Laporan

Ketua Pengarah Insurans, saya tidak boleh kesan berapakah tuntutan yang telah dibuat? Saya rasa tuntutan ini beribu-ribu dan kalau kita lihat jadual KWSGI dalam laporan Ketua Pengarah Insurans; Pampasan dan Perbelanjaan: Jadual - Amaun Diselesaikan Hingga Kini. Satu, Award Mahkamah untuk FGI 1995; 4,856. Untuk SEG; 9,711. Untuk MISB, berapa? Kosong. Tidak jalan langsung. Apa sudah berlaku? Penyelesaian di mahkamah, serupa.

Saya rasa keadaan ini adalah sungguh tidak memuaskan dan saya rasa sudah tiba masanya, kalau kita hendak ajar orang ikut peraturan, kita mesti menunjukkan kepimpinan melalui teladan. Kita bukan sahaja mesti cakap serupa bikin, kita mesti memimpin mereka. Kalau kita tidak dapat memimpin syarikat insurans, masa yang ditetapkan untuk proses bayaran tidak boleh dibuat dalam masa enam bulan, kita jangan arahkan syarikat insurans pun bayar dalam masa enam bulan.

Saya bukan katakan bahawa kita tidak boleh mengarahkan syarikat insurans membayar dalam masa enam bulan. Di sini saya menyokong peruntukan rang undang-undang ini kerana saya rasa ini memang terlambat. Lebih awal harus dilaksanakan. Kalau boleh bukan enam bulan, tiga bulan ia mesti bayar. Tetapi kalau kita hendak syarikat insurans mengikuti arahan seperti ini, Bank Negara Malaysia pun mesti ikut sama. Jangan kita minta orang lain jalan, kita sendiri tidak mahu jalan. Saya rasa macam mana kita boleh memberikan satu gambaran tentang profesionalisme, tentang sikap serius

untuk meningkatkan kemajuan dan perkembangan industri insurans. Saya amat kesal bahawa sehingga hari ini saya hendak tahu apakah sebabnya ia memakan masa yang begitu lama dan adakah pihak kerajaan tahu tentang masalah yang dihadapi oleh mereka, mangsa-mangsa kemalangan kerana tidak dapat bayaran tuntutan insurans mereka.

Tuan Yang di-Pertua, kerana ada rakan-rakan saya yang lain yang masih ingin berucap, saya tidak ingin mengambil masa yang terlalu panjang kecuali meminta sekali lagi kepada pihak kerajaan, kalau kita hendak memastikan bahawa semua amalan dalam industri insurans ini adalah bersih, adalah teratur, adalah sempurna, yang penting sekali kita mesti mengambil tindakan tegas kepada mereka yang melakukan kesalahan tanpa mengira siapa. Kerana di sini saya lihat, selain daripada sikap kerajaan di mana untuk syarikat-syarikat insurans yang besar, nampaknya ada sedikit layanan yang lebih baik. Sebagai satu contoh, di mana kerana layanan seperti ini mengakibatkan pengguna-pengguna rugi ialah mengenai syarikat insurans bermotor. Salah satu daripada usaha kerajaan untuk mengurangkan risiko syarikat insurans hanya terdedah kepada insurans bermotor ialah menetapkan satu kuota dan mengikut kerajaan kalau kuota ini ditetapkan ia boleh memenuhi semua permintaan insurans bermotor. Tetapi saya tidak nampak mengapa sehingga hari ini keadaan seperti ini masih belum berlaku.

Kerana saya rasa semua memang maklum ada masalah extra loading, kena beli insurans lain bukan di bandar-bandar besar, tetapi di tempat-tempat lain yang terpencil di mana tanpa perkhidmatan ejen-ejen insurans, mereka susah untuk mendapat insurans dan mereka terpaksa membayar tambahan premium seperti ini.

Saya rasa susah untuk pihak kerajaan mengambil tindakan kerana kalau pemegang-pemegang polisi hendak membuat aduan, kalau tindakan diambil, mereka yang duduk di kawasan terpencil, mereka pun tidak ada peluang untuk memperbaharui insurans mereka.

Oleh sebab itu, saya rasa kalau kerajaan betul-betul hendak mengatasi masalah ini, ia mesti mewajibkan semua syarikat insurans, termasuk mereka yang baik rigour composite atau insurans am atau tidak terdedah kepada berbagai industri insurans bermotor, memastikan mereka ada satu had kuota di mana mereka mesti mengambil insurans bermotor. Saya rasa, barulah masalah yang dihadapi oleh pemilik-pemilik kenderaan boleh diatasi dan juga akhirnya bahawa untuk kenderaan-kenderaan yang lama atau mereka yang berusia, saya harap pihak kerajaan boleh membenarkan atau menasihatkan syarikat insurans menerima polisi mereka kerana untuk mereka yang berusia, banyak syarikat insurans tidak mahu menerima insurans mereka.

Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Tawau.

5.02 ptg.

Puan Chua Soon Bui [Tawau]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu diucapkan ribuan terima kasih kerana saya diberi peluang untuk turut mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Insurans ini.

Syabas juga diucapkan kepada kerajaan atas daya usahanya mengawalselia pertumbuhan industri insurans dalam negara kita demi kepentingan pemegang polisi insurans khasnya dan masyarakat umum amnya. Tetapi, dalam usaha mengemaskinikan kawal seliaan dan pelesenan terhadap penanggung insurans atau insurers, insurance brocker dan ajuster, pandangan dan rintihan dari kalangan ejen-ejen insurans perlu juga diberi pertimbangan yang wajar agar rezeki mereka tidak terjejas.

Tuan Yang di-Pertua, sepintas lalu, dengan lulusnya rang undang-undang ini nanti, peranan Bank Negara dalam mengawal selia industri insurans akan kelihatan lebih nyata daripada yang sedia ada. Tetapi sebaliknya, peranan dan bidangkuasa Ketua Pengarah Insurans menjadi samar-samar. Di samping itu, keadaan tersebut juga menimbulkan kesangsian di kalangan rakyat bahawa peranan memasarkan produk-produk insurans kemungkinan juga akan diambil alih lama-kelamaan oleh sektor Bank. Dalam erti kata lain, ejen insurans akan merasa tergugat kedudukan dan kepentingannya.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun ada di kalangan kita berpendapat bahawa dengan pengambilalihan tersebut, industri insurans akan dapat dikawal

selia dengan lebih teratur dan “institutionalise” dari segi strukturnya. Namun, tidak dapat dinafikan bahawa business insurans nyawa atau life insurance bergantung sangat kepada khidmat peribadi atau personal-service oriented. Ejen-ejen insurans memainkan peranan yang penting dalam industri yang personal service orientated ini. Dalam kehidupan harian kita, peranan mereka adalah untuk memastikan pendapatan dan rezeki pemegang polisi insurans tidak terjejas ketika ditimpa kehidupan hilang keupayaan, kematian atau menghidap penyakit. Ejen-ejen tersebut dibayar komisen yang ditentukan oleh para actuaries yang berkhidmat di syarikat insurans masing-masing dan bukan di atas asas perhitungannya.

Pada pengetahuan saya, dalam dekad kebelakangan ini, agen-agen insurans tidak menuntut sebarang kenaikan kadar komisen walaupun dilanda inflasi yang semakin menjadi-jadi. Sebaliknya, pada tahun 1986, komisyen bagi tahun pertama telah turun kepada 40% dari 60%. Ketika ini, ejen-ejen pernah diberi jaminan oleh Pengarah Insurans bahawa potongan kadar komisen yang lanjut tidak akan berlaku kelak.

Tuan Yang di-Pertua, sekiranya kadar komisen yang berkenaan dibanding dengan negara-negara maju dan sedang membangun, umpamanya Kanada 75%, New Zealand 72%, Amerika Syarikat 65%, Hong Kong 60%, Filipina 55% dan Singapura 50%, maka nyatalah kadar kita yang sebanyak 40% adalah antara yang paling rendah sekali.

Mengikut panduan baru Bank Negara Malaysia, sekiranya kadar komisen tahun pertama dipotong lagi kepada 20% hingga 35%, tidaklah mustahil ejen-ejen insurans akan merasa tergugat kedudukan dan rezekinya. Di samping itu, commission overriding yang telah dipersetujui oleh semua syarikat yang menyertai LIAM (Life Insurance Associations of Malaysia) pada tahun 1986 yang dibayar kepada ketua agensi juga dipotong dari maksimum 32% kepada 15%.

Oleh kerana komisen yang diterima merupakan pendapatan dasar untuk ejen-ejen yang mendapatkan pelanggan kepada syarikat dan menanggung sendiri segala kos perbelanjaan, pengendalian, penjualan polisi, pengambilan dan latihan ejen-ejen baru maka ini bermakna rezeki ejen-ejen insurans tidak dapat tidak akan terjejas.

Memandangkan keadaan ini, tidaklah hairan bahawa semakin ramai ejen insurans terpaksa mencari kerja sambilan kebelakangan ini. Oleh yang demikian, saya ingin merayu kepada kerajaan agar kepentingan pemegang polisi insurans dapat diperlihara tanpa menjejaskan rezeki ejen-ejen insurans yang selama ini telah banyak menyumbang kepada penubuhan industri yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, menurut fasal 150(4), pada sepintas lalu, memanglah wajar ejen-ejen insurans dibendung daripada memperdaya atau mengelirukan pelanggannya dengan pernyataan yang palsu demi kepentingan

orang ramai. Akan tetapi, dalam urusan niaga insurans, saban hari kita sedia maklum bahawa risalah-risalah stereotype yang sedia ada oleh penanggung insurans atau insurer hanya sesuai sebagai rujukan semata-mata bagi agen-agen baru, sedangkan untuk memenuhi keperluan pelanggan yang berbeza-beza, tidak dapat tidak, risalah yang dikehendaki perlulah tailor-made. Adalah mustahil sekiranya setiap risalah yang tailor-made itu perlu ditapis dan diluluskan terlebih dahulu sebelum diberikan kepada pelanggan.

Tuan Yang di-Pertua, bersabit dengan penalti yang terbabit pula, penalti sebanyak RM20,000 yang diperuntukan dalam Seksyen 16(a) Akta Insurans, memanglah memadai untuk membendung sebarang tingkah-laku yang memperdaya atau mengelirukan pelanggan.

Penalti yang baru ini berjumlah RM1 juta itu, pada umumnya didapati terlampau berat tentunya jika ditinjau dari segi hasil pendapatan seorang ejen insurans. Sesungguhnya penalti sedemikian berat tidak pernah dikenakan dalam mana-mana satu sektor industri perkhidmatan.

Memandangkan bahawa setakat hujung tahun 1995 hanya 24.5% daripada rakyat kita yang mempunyai polisi insurans nyawa, ini bermakna industri insurans sepatutnya masih mempunyai ruang yang cukup luas untuk pertumbuhan. Tetapi penalti berat ini bukan sahaja tidak menggalakkan penyertaan orang ramai dalam industri insurans, malahan ianya lebih merupakan satu gejala yang menghalang pertumbuhan industri insurans dari

segi penglibatan orang ramai dalam sektor tersebut. Dalam hubungan ini, saya berharap peruntukan penalti yang sedia ada dapat dikekalkan dan kawal seliaan terhadap isu kandungan risalah itu dapatlah dibuat secara fleksibel asalkan ianya tidak berniat memperdaya atau mengelirukan pelanggan prospektif.

Pada keseluruhannya sebarang daya usaha kerajaan untuk mengawal selia industri insurans demi kesejahteraan pertumbuhannya dan kepentingan pemegang polisi insurans tidak harus dipertikaikan. Namun, kawal seliaan yang berkenaan hendaklah dibuat dengan menerusi perundingan yang melibatkan pelbagai pihak umumnya LIAM dan NAMLIA (National Association of Malaysia Life Insurance Agents) supaya kepentingan mereka turut diambil kira. Pendek kata, kita mengharapkan satu situasi 'win-win' dapat diwujudkan dalam bidang industri insurans yang masih perlu dimantapkan dari segi profesionalisme dan disiplin industri dari masa ke semasa.

Sekian, saya ingin menyokong.

5.04 ptg.

Tuan Fu Ah Kiow [Mentakab]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, atas peluang yang diberi untuk saya mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Insurans 1996.

Tuan Yang di-Pertua, industri insurans merupakan satu komponen penting dalam sistem kewangan negara. Walaupun industri insurans ini telah

lama wujud di Malaysia dan kini ada 62 syarikat insurans yang beroperasi di Malaysia, di mana 51 daripadanya ditubuhkan di Malaysia dan 11 ditubuhkan di luar negeri, kita masih terdapat beberapa kelemahan asas dalam industri ini yang perlu diatasi, antaranya:

- (i) modal syarikat insurans yang tidak mencukupi untuk ‘mengunderait’ risiko yang besar;
- (ii) perbelanjaan syarikat insurans nyawa yang tinggi.
- (iii) profesionalisme di kalangan ejen yang perlu ditingkatkan;
- (iv) pergantungan kepada insurans semula asing yang mengakibatkan defisit dalam sektor perkhidmatan negara; dan
- (v) perlindungan untuk kepentingan pemegang-pemegang polisi yang perlu ditingkatkan khususnya berkaitan dengan akauntabiliti awam, ketelusan pengurusan kewangan syarikat insurans, kelewatan bayaran tuntutan, tarif premium dan perkhidmatan pelanggan.

Tuan Yang di-Pertua, kelemahan-kelemahan tersebut di atas perlu dipandang dengan serius dan ditangani dengan cepat supaya industri insurans di Malaysia dapat berkembang merealisasikan potensi sepenuhnya dan bersedia menghadapi persaingan antarabangsa yang semakin hebat ekoran dari liberalisasi pasaran Malaysia kepada penyertaan asing yang tidak dapat

dielakkan di bawah perjanjian am mengenai perdagangan dalam perkhidmatan. Dalam konteks ini saya mengalu-alukan usaha kerajaan membentangkan Rang Undang-undang Insurans 1996 yang bertujuan untuk memperkuat kuasa Bank Negara Malaysia dalam rangka perundangan, penyediaan dan pengawalan industri insurans supaya kelemahan-kelemahan asas yang terhurai di atas dapat ditangani.

Sesungguhnya rang undang-undang ini mengandungi pelbagai langkah mengawalseliaan dan garis-garis panduan yang telah diperkenalkan oleh Bank Negara Malaysia sejak beberapa tahun yang lepas dan langkah-langkah tersebut telah terbukti berkesan dalam mempertingkatkan keupayaan, kecekapan dan produktiviti industri insurans di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, pada keseluruhannya saya menyambut baik peruntukan-peruntukan dalam Rang Undang-undang Insurans 1996, khususnya peruntukan yang menghendaki semua syarikat insurans menjadi syarikat awam, meninggikan margin kesolvenan, menubuhkan kumpulan wang insurans yang berasingan, melantik aktuari, meletakkan tanggungjawab yang lebih berat kepada juruaudit dan pelbagai peruntukan-peruntukan kompensif untuk melindungi kepentingan pemegang-pemegang polisi. Namun demikian, izinkan saya menyuarakan pandangan saya terhadap beberapa perkara berkaitan.

Yang pertama, mengenai kelewatan membayar tuntutan insurans. Perkara ini sering berlaku sama ada di insurans nyawa atau di insurans am sehingga menjejaskan imej dan keyakinan orang ramai terhadap syarikat insurans.

Saya mengalu-alukan peruntukan Fasal 161 supaya faedah kompaun sebanyak 4% setahun dibayar atas tuntutan insurans polisi hayat atau polisi kemalangan diri yang lewat dibayar selepas tempoh 60 hari tamat daripada tarikh penerimaan tuntutan sehingga tarikh pembayaran tuntutan dibuat.

Saya berpendapat faedah kompaun 4% adalah terlalu rendah dan sepatutnya mengikut dengan izin, base lending rate, pasaran yang ditawarkan oleh bank-bank komersil.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyarankan supaya peruntukan rang undang-undang ini diperluaskan kepada polisi insurans am dengan menentukan satu tempoh yang munasabah untuk membayar segala tuntutan. Tempoh tersebut boleh membeza mengikut kelas polisi dan masa yang diperlukan untuk menjalankan siasatan dan menentukan nilai kerosakan.

Sehubungan dengan tuntutan, Tuan Yang di-Pertua, kita sering mendengar aduan bahawa penanggung insurans motor enggan membayar 100% nilai yang diinsuranskan dalam kes total loss, dengan izin. Berbagai-bagai alasan telah diberi termasuk potongan untuk bayaran pengurusan memproses tuntutan.

Saya berharap keadaan ini dapat diperbetulkan sebab jika syarikat insurans sedia menerima nilai yang diinsuranskan dan telah pun menerima bayaran premium mengikut nilai tersebut, maka syarikat insurans tersebut telah bersetuju menanggung risiko ke tahap nilai yang diinsuranskan. Justeru itu dalam kes total loss, dengan izin, syarikat insurans perlu membayar 100% nilai yang diinsuranskan tanpa apa-apa potongan dan alasan.

Tuan Yang di-Pertua, Fasal 142, 143 mensyaratkan supaya terma polisi dan kadar premium sesuatu produk insurans nyawa mesti mendapat perakuan daripada aktuari yang dilantik dan Bank Negara boleh mengarahkan supaya

apa-apa perubahan yang sesuai dibuat sebelum produk polisi itu ditawarkan kepada orang awam.

Pada masa yang sama kadar premium untuk polisi insurans am memerlukan kelulusan bertulis daripada Bank Negara Malaysia terlebih dahulu.

Memandangkan kebanyakan pembeli polisi biasanya tidak mengerti segala kandungan dan terma polisi dan biasanya cuma menerima apa-apa premium yang dicaj kepadanya, maka saya berpendapat peruntukan di fasal tersebut akan dapat memberi perlindungan kepada orang awam. Akan tetapi Bank Negara Malaysia perlu memastikan perkhidmatan aktuari adalah ber'credible', ber'profesionalisme', bebas dan tidak berlaku apa-apa penyelewengan.

Saya juga khuatir dengan bilangan aktuari yang kurang daripada 15 orang, mungkin mereka tidak dapat menjalankan semua tugas yang diharapkan dalam rang undang-undang ini. Saya berharap Dewan yang mulia ini dapat diberitahu apa langkah yang akan diambil oleh Kementerian Kewangan atau Bank Negara Malaysia untuk menambah bilangan aktuari di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin beralih kepada isu komisen yang dibayar kepada ejen insurans. Ekoran penguatkuasaan garis panduan mengenai kos pengendalian perniagaan insurans nyawa mulai 1hb. Januari, 1996, ramai ejen insurans telah mengadu bahawa pendapatan mereka telah banyak merosot.

Butir-butir berkaitan telah dihuraikan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tawau tadi dan saya tidak ingin mengulangi.

Persatuan Kebangsaan Ajen Insurans Nyawa Malaysia (NAMLIA) dan juga Persatuan Ajen-agen Bumiputera (JAMIN) telah berpetisyen kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan dan kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tentang masalah yang dihadapi oleh mereka.

Tuan Yang di-Pertua, agen insurans merupakan front liners, dengan izin, untuk membangunkan industri insurans dan bilangannya adalah ramai. Kerajaan perlu memastikan komisen yang dibayar kepada mereka adalah munasabah dan adil di samping menjaga kepentingan pemegang polisi. Walaupun komisen merupakan komponen yang terbesar dalam perbelanjaan perniagaan insurans nyawa, kita juga perlu mengkaji perbelanjaan pengurusan dan juga prestasi pendapatan pelaburan syarikat insurans.

Kita perlu memahami apa sebab perbelanjaan syarikat insurans yang ditubuhkan di Malaysia adalah lebih tinggi daripada perbelanjaan syarikat insurans yang ditubuhkan di luar negeri. Kita tidak boleh menganggap hakikat bahawa bilangan agen insurans masih menambah sejak penguatkuasaan kadar komisen baru awal tahun ini sebagai satu tanda bahawa agen-agen adalah puas hati dengan kadar komisen baru.

Pada pendapat saya, kesimpulan tersebut adalah over simplistic, dengan izin, pendek kata saya ingin menyeru Bank Negara Malaysia mengadakan

dialog dengan persatuan-persatuan agen insurans dan mengkaji semula pandangan-pandangan mereka supaya semangat di kalangan agen insurans tidak terjejas.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 150 (4) (c) jika seorang agen insurans menggunakan risalah jualan atau unjuran jualan yang tidak dibenarkan oleh penanggung insurans berlesen, dia boleh didenda dengan penalti RM1 juta.

Saya berpendapat penalti ini adalah terlalu berat sebab kesalahan tersebut boleh berlaku akibat ketidakcekapan agen tersebut dan juga akibat kesalahfahaman antara agen dan syarikat insurans dan bukan berbentuk fraud, maka saya harap pihak Bank Negara malaysia dapat mengkaji semula penalti yang amat berat tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya, kerajaan telah mengumumkan pelbagai potongan cukai untuk syarikat insurans dalam Belanjawan 1996.

Saya ingin tahu apakah tindakan yang telah diambil oleh Bank Negara Malaysia untuk memastikan pemegang polisi dan orang awam telah memanfaatkan daripada potongan cukai tersebut.

Saya juga harap diberitahu kemajuan yang dicapai oleh Malaysia Re-International Insurance Limited yang telah ditubuhkan di Labuan setakat ini dalam usahanya untuk mengurangkan insurans semula oleh syarikat asing supaya bendungan nasional dalam sektor insurans dapat ditingkatkan ke tahap

80% daripada jumlah premium. Sekian sahaja, Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Machang.

5.25 ptg.

Dato' Haji Sukri bin Haji Mohamed [Machang]: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak akan mengambil masa yang lama.

Tuan Yang di-Pertua, pertama ialah berhubung dengan produk insurans. Sehingga hari ini kita lihat pelbagai produk insurans yang dikeluarkan oleh syarikat-syarikat insurans yang berlesen di negara ini. Tetapi yang kita tahu hanya Syarikat Takaful yang memperkenalkan produk yang bercorak Islam. Tetapi syarikat-syarikat lain yang dilesenkan tidak berminat untuk mengadakan produk yang bercorak Islam.

Orang Islam di negara ini saya rasa percaya bahawa mereka juga memerlukan suatu perlindungan insurans untuk masa depan keluarga mereka. Tetapi oleh kerana pilihan yang ada itu terlalu terbatas, maka ramai di kalangan orang yang beragama Islam tidak mempunyai pilihan melainkan untuk berurusan dengan Syarikat Takaful.

Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan supaya syarikat-syarikat insurans yang dilesenkan di negara ini mempelbagaikan produk mereka, bukan sahaja mempelbagaikan produk tetapi sebaliknya memastikan bahawa suatu

pilihan diberi kepada orang-orang beragama Islam supaya mereka mempunyai pilihan yang lebih daripada produk daripada Syarikat Takaful yang ada sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, yang kedua, ialah berhubung dengan insurans motor. Sebenarnya, banyak masalah yang berbangkit daripada perlindungan insurans motor. Yang pertama sekali, masalah pengeluaran cover note (perlindungan sementara).

Kita dapati banyak pemalsuan cover note ini berlaku. Apabila mereka ini membuat tuntutan didapati bahawa cover note yang dikeluarkan itu adalah tidak melindungi para pemegang-pemegang polisi khususnya dalam kes-kes yang melibatkan kemalangan jalan raya.

Tuan Yang di-Pertua, salah satu cara yang baik untuk menyelesaikan masalah ini ialah oleh kerana insurans motor ini ialah suatu insurans yang penting dan diwajibkan di dalam negara ini di bawah Akta Keselamatan (Road Traffic Act), dengan izin, ia suatu insurans yang wajib, pasti. Sekurang-kurangnya perlindungan bagi pihak ketiga ialah supaya syarikat-syarikat mengeluarkan produk insurans motor supaya dapat mengeluarkan certificate of insurance dalam tempoh secepat mungkin ataupun jika ianya boleh dibuat supaya certificate of insurance dapat dikeluarkan apabila proposal cadangan itu dibuat.

Tuan Yang di-Pertua, dengan cara ini sahaja masalah pemalsuan cover note ini tidak berlaku. Yang keduanya, saya hendak bangkitkan berhubung dengan insurans motor ini ialah perlindungan. Pada masa sekarang pihak insurans akan menafikan tanggungan mereka jika sekiranya mereka yang memandu itu tidak mempunyai lesen walaupun mereka ataupun kenderaan tersebut masih mempunyai perlindungan pihak ketiga.

Saya rasa ini akan memberikan suatu rasa tidak adil kepada pemegang-pemegang polisi dan mereka yang tercedera akibat daripada kemalangan tersebut. Kita tahu syarikat insurans pada masa mereka mengeluarkan atau bersedia untuk mengikat kontrak perlindungan ini, maka mereka terpaksa menanggung risiko termasuk risiko daripada pemegang polisi membenarkan kenderaan ini dipandu oleh pihak ketiga yang tidak mempunyai lesen. Jadi, tidak ada sebab mengapa apabila orang yang memandu tidak mempunyai lesen, maka pihak insurans dibenarkan di bawah undang-undang yang sedia ada untuk menafikan liabiliti mereka dan memberikan tanggungan.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara berhubung dengan insurans motor ini ialah lambatnya tuntutan. Pada masa sekarang, dalam kes-kes yang dibawa ke mahkamah, daripada tarikh penghakiman diberikan oleh mahkamah sama ada penyelesaian melalui rundingan ataupun perbincangan, tidak ada suatu tempoh tertentu diberikan kepada pihak insurans untuk menyelesaikan tuntutan tersebut.

Kadang-kadang ianya mengambil masa yang lama, malah tidak adanya peruntukan ini telah dijadikan suatu sebab atau alasan oleh pihak insurans sekarang untuk memperlambat-lambatkan bayaran. Kadang-kadang daripada tarikh penghukuman 6 bulan, 1 tahun pun ada, syarikat yang masih belum membuat pembayaran. Dan sesetengahnya ada yang kita terpaksa mengambil tindakan untuk membuat 'attachment' ataupun menuntut syarikat berkenaan melalui prosedur di mahkamah.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengatasi masalah ini, saya mencadangkan supaya semua pembayaran perintah yang dibuat oleh mahkamah mestilah dibuat dalam tempoh tertentu, daripada tarikh penghakiman dan daripada perintah itu diserahkan kepada pihak insurans. Misalannya, pihak Bank Negara boleh mengenakan peraturan - jumlah tuntutan itu mesti dibayar dalam tempoh 1 bulan dari tarikh penghakiman perintah itu diserahkan kepada syarikat insurans. Dengan cara ini sahaja, maka perbuatan melambat-lambatkan tempoh bayaran tadi dapat dikurangi dan seterusnya pihak insurans akan bertindak untuk membuat suatu bayaran yang cepat.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang seterusnya ialah saya ingin membangkitkan masalah yang telah dibangkitkan oleh rakan-rakan saya tadi iaitu masalah Merchantile Insurance. Masalah Merchantile Insurance ini, sepertimana yang saya rasa pihak Bank Negara dan pihak kementerian pun sedia maklum, bahawa beribu-ribu tuntutan terhadap Merchantile Insurance

masih belum diselesaikan. Tadi Yang Berhormat dari Kota Melaka telah membangkitkan bahawa pihak penanggung membayar sampai 70% tetapi ada di mana tuntutan hanya sampai 15% dan ini memakan masa yang lama. Dan sepertimana yang kita tahu, pihak Bank Negara telah menubuhkan satu tabung khas. Saya ingin tahu kenapakah kelewatan-kelewatan ini berlaku? Kadang-kadang kita lambat memfailkan perintah. Walaupun perintah difailkan tetapi bayaran yang dibuat kepada mangsa-mangsa yang terlibat adalah terlalu lama. Jadi, saya ingin tahu bagaimana kedudukan pembayaran kepada pemegang-pemegang polisi, terutamanya insurans motor berhubung dengan tuntutan ke atas syarikat Merchantile Insurance yang sekarang ini sedang diletakkan di bawah penanggung.

Tuan Yang di-Pertua, perkara seterusnya ialah saya hendak membangkitkan soal Civil Law Act yang ada kaitan dengan tuntutan terhadap polisi-polisi berhubung dengan kematian. Akta Undang-undang Sivil (Civil Law Act) hanya membenarkan bahawa tuntutan bagi mereka yang kurang daripada 55 tahun - mereka yang berumur 55 tahun ke atas hanya dibayar dalam suatu jumlah tetap iaitu tidak melebihi RM10,000. Tadi telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kota Melaka, kita dapati bahawa mereka yang berumur 55 tahun ke atas, khususnya dalam negara kita sekarang ini masih mampu untuk membuat kerja. Jadi, untuk mengatasi masalah ini saya mencadangkan bahawa selaras dengan rang undang-undang yang dibentangkan

ini, supaya Civil Law Act dipinda, menjadikan had umur ini kepada 65 tahun supaya mereka yang berada di bawah lingkungan 65 tahun ke bawah bukan sahaja boleh membuat tuntutan untuk belanja pengkebumian tetapi membuat tuntutan-tuntutan lain misalannya, dependency claims, iaitu “tuntutan bergantung” dan sebagainya. Tetapi pada masa ini peruntukan undang-undang yang sedia ada, bagi mereka yang berumur 55 tahun ke atas dan tuntutan untuk ‘minor’, tidak ada semua peruntukan ini dan ini akan memberikan suatu tamparan hebat kepada keluarga-keluarga simangsa yang menghadapi masalah.

Tuan Yang di-Pertua, adalah dicadangkan, sesuai dengan kedudukan sekarang ini, supaya umur ini dilanjutkan kepada 65 tahun ataupun 63 tahun, kerana kita dapati banyak kes-kes yang melibatkan tuntutan-tuntutan seperti ini menimbulkan rasa tidak puas hati, terutamanya kepada keluarga mangsa yang terlibat.

Tuan Yang di-Pertua, seterusnya saya ingin membangkitkan suatu perkara yang dahulu pernah dicakapkan oleh kementerian berhubung dengan ‘no fault claims’ yang dicadang dan sedang dikaji oleh kerajaan sekarang. Bagaimana rancangan ini? Dan di peringkat mana ianya sedang berjalan sekarang? Apakah ianya dapat mengatasi masalah yang dihadapi sekarang, terutamanya masalah kelewatan tuntutan? Saya percaya ‘no fault claims’ yang dicadangkan oleh pihak kerajaan beberapa bulan yang lepas adalah suatu cara

yang amat sesuai untuk menyelesaikan kelambatan dalam tuntutan-tuntutan, khususnya di dalam tuntutan insurans motor yang sedang diamalkan di negara kita sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, seterusnya ialah berhubung dengan penalti yang telah dibangkitkan oleh rakan-rakan Ahli Yang Berhormat tadi. Sepatutnya rang undang-undang ini memperuntukkan atau membezakan di antara ataupun penalti berhubung dengan kesalahan yang berupa substantive dengan kesalahan-kesalahan yang berbentuk procedural. Kalau kita merangkumkan penaltinya, misalnya, RM1 juta untuk kedua-dua bentuk kesalahan, tentulah ianya menampakkan suatu hukuman yang menjadikan ianya tidak adil dan berat sebelah.

Tuan Yang di-Pertua, adalah dicadangkan supaya kesalahan-kesalahan yang berupa kesalahan substantive mestilah dihukum dengan hukuman yang keras tetapi kesalahan-kesalahan yang dilakukan merupakan kesalahan dari segi procedure dikurangkan hukumannya. Kita tidak boleh melonggokkan penalti ini untuk kesalahan bersifat substantive dengan procedural dengan satu hukuman, kerana ini akan menimbulkan ketidakadilan. Saya percaya Yang Berhormat Timbalan Menteri faham dalam undang-undang manapun, biasanya kesalahan substantive diberi hukuman penalti yang lebih daripada hukuman bersifat procedural.

Jadi, apabila kita menggabungkan satu penalti untuk substantive dan untuk procedural, ianya nanti akan menimbulkan rasa tidak puas hati dan ketidakadilan apabila ianya dilaksanakan nanti.

Tuan Yang di-Pertua, perkara akhir yang saya hendak bangkitkan ialah berhubung dengan kedudukan syarikat awam sahaja yang dibenarkan untuk menjalankan perniagaan insurans. Saya rasa rasionalnya yang barangkali perlu difikirkan oleh pihak kementerian ialah bahawa syarikat awam mempunyai modal dan keupayaan untuk mengendalikan produk-produk insurans yang akan dikeluarkan, tetapi ianya boleh diatasi dengan menambahkan jumlah deposit yang sedia ada.

Kita tahu sekarang syarikat insurans yang ingin berniaga insurans di dalam negara ini dikenakan supaya membayar suatu jumlah deposit kepada pihak Bank Negara sebagai suatu jaminan bahawa tuntutan-tuntutan berhasil dari kontrak insurans yang dibuat boleh dilangsaikan. Saya ingin tahu berapakah jumlah deposit yang dikenakan kepada syarikat insurans sekarang? Kita boleh barangkali membenarkan syarikat-syarikat biasa menjalankan produk insurans dengan syarat jumlah deposit itu ditambah bagi memberi jaminan bahawa semua kontrak-kontrak insurans itu boleh dilangsaikan. Sebab itu masalah yang timbul ialah apabila kita mengenakan peraturan, hanya syarikat awam sahaja dibenarkan untuk menjalankan syarikat insurans berniaga insurans. Persoalan yang timbul ialah syarikat-syarikat yang tidak disenaraikan sebagai syarikat awam iaitu syarikat sendirian berhad sekarang, apa kedudukan mereka? Apakah mereka dibenarkan untuk meneruskan perniagaan ataupun mereka terpaksa bergabung dengan syarikat-syarikat awam lain untuk meneruskan perniagaan.

Itulah perkara-perkara yang saya hendak bangkitkan dan saya minta mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Tambun.

5.38 ptg.

Tuan Ahmad Husni bin Mohd. Hanadzlah [Tambun]: Tuan Yang di-Pertua, Fasal 25 mengenai dengan mempamerkan lesen. Dalam fasal ini seseorang pemegang lesen yang tidak mempamerkan salinan lesen akan dikenakan penalti sebanyak RM500,000. Oleh kerana jumlah ini begitu besar terdapat kekeliruan di kalangan syarikat insurans, brokers dan juga adjusters. Sekiranya penguatkuasa datang ke pejabat dan didapati bahawa lesen ini tidak dipamerkan atas sebab-sebab tertentu, umpamanya untuk menukar frame atau ada kemungkinan juga, bila penguatkuasa hendak datang ada pegawai-pegawai yang sakit hati kepada syarikat sengaja menyorokkan lesen ini, adakah syarikat akan dikenakan penalti sebanyak RM500,000?

Saya bersetuju syarikat dikenakan arahan untuk mempamerkan lesen kerana ini akan menghindarkan individu atau syarikat tidak memiliki lesen terlibat dalam industri insurans. Tetapi ada beberapa praktis yang dijalankan dalam industri insurans yang saya percaya harus diberi perhatian oleh pihak kementerian kerana mereka juga terlibat dalam industri insurans dalam bentuk yang berbeza.

Saya mengambil dalam contoh telekom. Telekom mengambil insurans daripada broker insurans. Setelah beberapa tahun, risk management officer dalam Telekom berhenti dan beliau pula mengambil insurans bagi pihak Telekom dengan syarikat insurans secara terus dan syarikat Telekom membayar premium secara 'lump sum'. Iaitu berbeza kalau melalui broker kerana bila

melalui broker dari segi bayaran, pihak yang membeli insurans akan dikenakan bayaran dalam dua bentuk iaitu premium dan juga fee.

Dalam satu kes yang lain, melibatkan banyak agensi-agensi besar biasanya agensi akan membuka tender dan meminta broker insurans mengambil bahagian. Tapi ada banyak juga agensi-agensi besar setelah quotation dibuat oleh broker insurans, mereka akan mengambil broker secara negotiation, tidak mengikut tender yang dijalankan dan di dalam amalan dalam industri insurans ada syarikat-syarikat broker ataupun insurans yang menerima insurans secara tersebut menubuhkan risk management company yang akan dipegang saham oleh agensi besar tersebut dan syarikat insurans dan agensi tersebut akan membayar kepada syarikat insurans satu 'lump sum' sepertimana yang saya sebut di awal tadi.

Bagaimanakah pihak kementerian hendak menangani masalah individu dan syarikat yang terlibat dalam industri-industri insurans yang tidak memiliki lesen?

Fasal 31 menyentuh tentang pembatalan lesen. Fasal 31(1)(e) menyentuh tentang mana-mana pemegang lesen yang melanggar mana-mana peruntukan akta ini akan dibatalkan lesen. Tetapi di dalam akta ini tidak disebut kesalahan sebesar mana yang boleh menyebabkan tindakan drastik membatalkan lesen. Daripada pandangan undang-undang, lesen boleh

dibatalkan apabila berlaku sebarang kesalahan di bawah akta ini, termasuk tidak berbentuk jenayah dan tidak menyebabkan kesulitan kepada masyarakat.

Ada dua contoh yang ingin saya beri:

- (i) Dalam insurans motor 'cash before coverage'. Broker atau agen mewakili syarikat insurans dan mengikut amalan sekarang, syarikat broker atau agen dikehendaki untuk menyerahkan bayaran premium dalam tempoh 7 hari. Tetapi bagaimana sekiranya, bayaran tidak dibuat dalam tempoh 7 hari?
- (ii) Dalam kes polisi am yang mana sistem ini ialah 60 days premium warranty iaitu dari tarikh syarikat insurans mengambil risiko. Katalah dalam tempoh itu klien tidak membayar kepada agen atau broker dan broker pula tidak dapat membayar kepada syarikat insurans.

Adakah dalam kedua-dua kes ini akan melibatkan pembatalan lesen dan lesen siapakah yang akan dibatalkan? Saya percaya pihak kementerian akan membuat huraian yang lebih jelas mengenai permasalahan pembatalan lesen.

Fasal 141(4) mengenai pemulangan premium. Dalam Akta ini, pemulangan premium dikehendaki bayar terus kepada pembeli insurans. Di dalam amalan industri insurans sekarang, jika terdapat pemulangan premium yang mungkin berlaku kerana polisi dibatalkan ataupun kiraan ke atas stok, rendah daripada anggaran berlaku sistem 'off setting' ke atas akaun. Kerana

ada di kalangan pembeli insurans, broker atau agen insurans yang berhutang kepada syarikat-syarikat insurans. Adakah di bawah Akta sekarang ini sekiranya klien bersetuju mereka boleh 'off set' melalui hutang kerana kita sedia maklum bahawa hutang-hutang ini kadangkala begitu sukar untuk dikutip kalau tidak melalui proses 'off setting'.

Fasal 189, menanggung rugi. Ini berkaitan dengan kesalahan yang dilakukan oleh pegawai. Di dalam syarikat insurans terdapat hierarki kepimpinan daripada CO kepada pengurus, pegawai kanan, penyelia dan juga pegawai rendah. Katalah kesalahan dilakukan oleh pegawai rendah, siapakah yang akan bertanggungjawab dalam soal ini, kerana pegawai rendah ini tidak mempunyai authority untuk kelulusan. Di dalam syarikat insurans mahupun boker, kita tahu bahawa begitu banyak bil-bil yang akan diurus pada setiap hari. Ada kemungkinan berlaku kesalahan-kesalahan yang tidak disengajakan. Dan berhubung dengan soal ini juga, di dalam industri banking mahupun syarikat terdapat 'directors and officers liability atau insurans tanggungan pengarah dan pegawai' yang mana tidak ada di dalam industri insurans. Tidakkah boleh pihak Bank Negara bersetuju supaya pengarah-pengarah dan pegawai-pegawai dalam syarikat-syarikat insurans juga boleh membeli insurans seperti yang saya nyatakan.

Fasal 206, kesalahan oleh badan korporat. Kesalahan-kesalahan tersebut sekiranya tersabit akan ditanggung oleh individu-individu. Dalam hal

ini, individu yang mewakili syarikat ataupun pengarah yang mewakili syarikat, akan sentiasa menghadapi risiko di dalam menjalankan urusan di atas nama syarikat.

Fasal 103, mengenai dengan penyiasatan, penggelidahan dan penyitaan. Dalam Akta Bank dan Institusi Kewangan, apabila Bank Negara hendak membuat siasatan atau menggelidah dokumen bank mereka perlu datang bersama-sama dengan pihak berkuasa, dalam soal ini ialah dengan pihak polis. Manakala di bawah Akta Insurans ini, ketua pengarah insurans diberi kuasa yang begitu besar tanpa bersama-sama dengan pihak berkuasa. Dalam hal ini ada kemungkinan bahawa salah guna kuasa boleh terjadi terutama di kalangan pegawai-pegawai peringkat pertengahan di Bank Negara.

Satu perkara yang saya ingin bangkitkan adalah tentang isu syarikat takaful. Untuk makluman Tuan Yang di-Pertua, untuk mendaftar sebagai broker dengan syarikat takaful, broker perlu mengemukakan permohonan kepada Bank Negara, di mana saya dimaklumkan bahawa permohonan-permohonan kepada Bank Negara ini tidak mendapat jawapan yang tepat kerana pihak Bank Negara menyatakan bahawa sehingga ini mereka tidak mempunyai garis panduan mengenai permohonan untuk menjadi broker dengan syarikat takaful.

Kesannya, Tuan Yang di-Pertua, terdapat banyak kontrak, kontrak kerajaan yang mana terus pergi ke syarikat takaful tanpa melalui broker

walaupun amalan pihak kerajaan adalah untuk membeli insurans melalui broker. Yang menjadi paling malang sekali kerana daripada 34 syarikat broker, 10 syarikat broker adalah syarikat yang 100% dimiliki oleh kaum bumiputra. Umpamanya dalam insurans pelajar sekolah, sebanyak RM6 juta dapat dijual oleh syarikat takaful dan dalam kes KWSP sebanyak RM600 ribu. Sekiranya, penjualan insurans ini melalui broker-broker maka ada peluang bagi broker, terutama broker bumiputera untuk mendapat fee daripada urusan tersebut.

Perkara yang seterusnya, Tuan Yang di-Pertua, mengenai soal rebet. Apa yang berlaku sekarang, rebet tidak dibenarkan kecuali ke atas insurans kebakaran. Dalam akta yang ada sekarang, saya difahamkan rebet tidak dibenarkan sama sekali. Tetapi persoalannya, Tuan Yang di-Pertua, ada amalan dalam industri insurans di mana syarikat insurans akan melantik klien korporat sebagai agen dan pemberian rebet akan diberi dalam bentuk yang berlainan. Jadi, saya percaya bahawa pihak kementerian akan memerhatikan perkara ini, dan syarikat-syarikat insurans tidak dibenarkan langsung untuk melantik client sebagai agen.

Perkara yang akhir, Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan membaharui lesen broker insurans. Bagi syarikat insurans, lesen diluluskan untuk waktu sepanjang masa. Bermakna bahawa apabila lesen diberi kepada syarikat insurans, ia tidak perlu membaharui, tetapi boleh ditarik balik jika berlaku kesalahan. Tetapi bagi broker, lesen adalah tertakluk kepada kelulusan dan

pembaharuan tahunan. Ini menyebabkan masa yang begitu panjang yang diambil syarikat-syarikat broker dan melibatkan pegawai-pegawai mereka terpaksa menghadapi kerja-kerja menyediakan dokumen-dokumen pada tiap-tiap tahun. Ini tidak termasuk dokumen-dokumen suku tahun yang dihantar kepada pihak Bank Negara.

Lagi satu masalah yang timbul dari segi untuk mendapatkan pembaharuan, apabila berlaku kelewatan kelulusan, syarikat broker tidak boleh meneruskan transaction business mereka, dan ini merugikan syarikat broker. Saya mengesyorkan melalui akta ini supaya kelulusan ini diberi untuk satu tempoh yang panjang dan boleh dibatalkan sekiranya terdapat kesalahan. Ataupun untuk tempoh waktu antara tiga hingga lima tahun untuk mengelakkan daripada birokrasi mendapatkan kelulusan. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Jelutong.

5.53 ptg.

Tuan R. Karpal Singh [Jelutong]: Tuan Speaker, ada beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat yang berucap mengenai siasatan “search and seizure” dan sebagainya. Apa yang terdapat dalam Bahagian IX, iaitu selepas seksyen 103 dalam rang undang-undang ini, adalah satu perkara yang amat serius, satu perkara yang harus diteliti semula oleh Peguam Negara.

Tuan Speaker, sebelum peruntukan ini dimasukkan dalam rang undang-undang ini, kuasa yang ada diberi kepada pihak-pihak yang tertentu untuk menjalankan penyiasatan, penggeledahan dan sebagainya bagi satu kes jenayah, satu siasatan untuk mendapat bukti siapa penjenayah dalam kes itu. Di bawah Akta Polis 1967, apa yang ada diwartakan dalam undang-undang itu adalah kelayakan orang yang boleh dilantik sebagai pegawai polis. Dalam Akta Kastam dan beberapa akta yang lain, di mana harus mengadakan satu siasatan, khasnya satu siasatan jenayah, ada peruntukan bagi perlantikan pegawai-pegawai yang menyiasat kes-kes tertentu.

Tetapi dalam rang undang-undang ini, Seksyen 103(1) “Bank boleh melantik pekerjaanya atau mana-mana orang lain yang dilantik di bawah subseksyen 3(3) menjadi seorang pegawai penyiasat”.

Jika orang yang dilantik adalah pekerja dari Bank Negara, itu barangkali berbahaya. Tetapi apa yang lebih berbahaya adalah perlantikan seorang yang lain. Apa jadi bagi kelayakan orang lain ini, termasuk pekerja dalam Bank Negara. Apa kelayakan dia untuk menjadi pegawai penyiasat yang mendapat dalam tangannya kuasa-kuasa yang luas, di mana beliau ada hak untuk menahan, memasuki ke rumah seseorang, mendapat dokumen, mencatat statement daripadanya, statement yang boleh digunakan dalam mahkamah sebagai bukti. Tidak ada apa-apa peruntukan dalam rang undang-undang ini untuk menentukan mutu bagi seorang pegawai siasatan.

Tuan Speaker, baru-baru ini dalam kes Lee Qet Leong, walaupun orang yang jadi pegawai penyiasat termasuk pegawai atasan 11 orang. Sebelas orang pegawai itu ada didakwa di mahkamah - dua daripadanya didapati bersalah, dan 9 orang yang lain, di mana Peguam Negara ada berjanji untuk mengambil tindakan tatatertib terhadap mereka, sampai hari ini tidak ada. Mutu itulah apa yang penting. Adakah jaminan diberi dalam rang undang-undang ini mengenai mutu orang yang jadi pegawai penyiasat yang ada diberi kuasa yang luas.

Dalam kes baru-baru ini, kes surat layang terlibat hakim-hakim. Peguam Negara ada mengumumkan, walaupun pada minggu lalu berjanji untuk 'tell all', tetapi selepas itu apabila Perdana Menteri barangkali campur tangan, tunda kepada satu hari yang lain. Akhirnya, kelmarin beliau mengumumkan hasil penyiasatan laporan polis yang dibuat oleh seorang pegawai Mahkamah di Balai Polis Jalan Bandar. Walaupun polis menyiasat kes ini, hasilnya apa? Apa yang dinyatakan oleh Peguam Negara ada seorang hakim yang terlibat. Hakim itu tidak dinamakan, walaupun dunia mengetahui ianya bekas hakim, Yang Ariff Syed Idid. Adakah Syed Idid dipaksa untuk meletak jawatan? Ini kerana mutu orang yang menjadi pegawai siasat ada kaitan.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Sentuh pendek boleh, Yang Berhormat, jangan panjang.

Tuan R. Karpal Singh: Bukan panjang, kerana ini penting. Jika mutu Yang Ariff jamin, kerana dalam kes itu pegawai penyiasat, polis, yang dilantikan dalam perkara serius ini tentu adalah pegawai-pegawai atasan. Adakah benar hasil siasatan itu adalah seorang hakim yang terlibat. Tiga puluh tiga muka surat, Tuan Speaker, bagi surat layang itu, barangkali Tuan Speaker pun sudah baca isi kandungannya. Adakah isi kandungannya itu, perbuatan seseorang? Adakah siasatan yang ada dibuat laporan penyiasatan yang dipanjangkan kepada Peguam Negara, satu laporan yang boleh diterima? Apa yang dibuat sekarang adalah satu "wayang kulit", kerana Peguam Negara

apabila ditanya, siapakah hakim ini? Bolehkah selepas satu siasatan yang mendalam tidak mendapat tahu siapa dia?

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Balik kepada tajuk.

Tuan R. Karpal Singh: Saya balik, tak berapa lama lagi, Tuan Speaker. *[Ketawa]* Ada kaitan, relevan, sebagai peguam what is relevant may be remote, but nevertheless irrelevant.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Saya beri peluang kepada Yang Berhormat, contoh yang pendek, jangan lama sangat.

Tuan R. Karpal Singh: Ya.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Yang Berhormat terkeluar daripada akta yang asal sekarang.

Tuan R. Karpal Singh: Bukan keluar! Ini mengenai mutu penyiasatan.

[Ketawa]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Ya, Yang Berhormat, sila teruskan.

Tuan R. Karpal Singh: Mutu penyiasatan di mana Tuan Yang di-Pertua, di sini pun jikalau tidak ada mutu dan bagi kuasa yang diberi kepada....

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Saya tahu Yang Berhormat.....

Tuan R. Karpal Singh: Pegawai Penyiasat. Statement yang direkodkan olehnya daripada saksi-saksi boleh digunakan dalam mahkamah dan sebagainya. Mana keadilan jikalau tidak ada mutu? Itu perbezaan. Itu yang

saya bandingkan apabila seorang pegawai polis menjadi pegawai penyiasat. Itu penting, Tuan Yang di-Pertua.

Haruslah Peguam Negara meneliti semula, adakah wajar bahagian ini khasnya peruntukan-peruntukan di mana suatu kuasa luas yang diberi kepada pegawai-pegawai penyiasat, ini harus dimasukkan dalam rang undang-undang ini? Ada beberapa pindaan yang akan dibuat Tuan Yang di-Pertua, tetapi tidak ada dalam surat yang bertarikh 3hb. Julai yang akan Tuan Yang di-Pertua, mendapat kebenaran untuk membuat pindaan. Tidak ada apa-apa di sini, yang menyentuh Seksyen 103 dan sebagainya. Apa yang saya fikir nasihat yang harus diberi kepada Peguam Negara dalam perkara seperti ini adalah seperti ini. Ini adalah apa yang menjadi amalan lebih kurang sepuluh tahun daripada sekarang di mana Majlis Peguam apabila sesuatu undang-undang seperti ini dibawa ke Dewan Rakyat, nasihat ada didapatkan daripada Majlis Peguam dan Majlis Peguam adalah badan yang boleh, oleh kerana pengalamannya mengenai perkara-perkara ini di mahkamah. Di mana kami sebagai peguam mengetahui apa terjadi apabila seksyen-seksyen seperti ini 'put to use' dan mendapat tahu apakah kelemahan dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, saya merayu kepada kerajaan khasnya kepada Peguam Negara untuk meneliti semula peruntukan-peruntukan ini dan membawa pindaan-pindaan yang sewajarnya untuk membetulkan apa yang tidak betul dalam rang undang-undang ini.

Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Yang Berhormat, nampaknya masa kita suntuk dan saya mengharapkan sekurang-kurangnya kementerian dapat menggulung perbahasan pada hari ini.

Saya tidak dapat membenarkan lagi. Diminta kementerian jawab.

6.03 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan [Dato' Wong See Wah]: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan berbanyak terima kasihlah kerana semua sembilan orang Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan rang undang-undang ini.

Yang pertama, ialah perkara yang disebutkan adalah kerajaan harus mengambil langkah-langkah untuk mengawal pengaliran keluar premium insurans semula ke luar negara bagi meningkatkan pembendungan nasional. Sukacita saya memberitahu Ahli Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini ialah di antara langkah-langkah yang telah diambil oleh kerajaan bagi menangani pengaliran keluar premium insurans semula ke luar negeri adalah seperti berikut:-

- (i) membenarkan syarikat insurans semula asing untuk menjalankan perniagaan insurans semula di Malaysia. Kemasukan syarikat insurans semula asing ini adalah diharapkan akan dapat mempertingkatkan kepakaran teknikal

industri insurans tempatan dalam bidang pengauderatan insurans semula dan di samping untuk menambahkan kapasiti bendungan nasional;

- (ii) pembentukan semula Malaysia Reinternational Insurance (L) (MIIL) untuk menjadikan sebuah syarikat insurans semula yang bertaraf profesional dengan modal yang besar. Bagi menentukan kapasiti MIIL yang baru ini digunakan sepenuhnya, syarikat-syarikat insurans tempatan telah diminta agar menawarkan risiko-risiko yang di"underwrite" oleh mereka kepada MIIL;
- (iii) Bank Negara Malaysia telah menganjurkan peningkatan ketara modal berbayar minimum syarikat-syarikat insurans supaya mereka dapat meningkatkan tahap bendungan masing-masing;
- (iv) penubuhan skim insurans bagi risiko-risiko dan terkhusus akan terus membantu memantapkan kepakaran teknikal industri insurans tempatan dalam meng"underwrite" risiko-risiko besar dan terkhusus serta menyumbang ke arah meningkatkan bendungan nasional; dan
- (v) Bank Negara Malaysia sedang meneliti peraturan-peraturan treaty syarikat-syarikat insurans tempatan agar peruntukan-

peruntukan tersebut mengamati aspirasi negara dalam mempertingkatkan bendungan nasional.

Tentang penyusunan semula syarikat insurans asing, setakat ini masih terdapat lapan syarikat asing yang belum menyusun semula. Perkara ini perlu diteliti seperti yang ditegur dan dikesan dan kerajaan tidak haruslah meringankan perkara menyusun syarikat insurans asing di dalam negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, Bank Negara Malaysia terus memberi penekanan kepada penyusunan semula industri insurans bagi menggalakkan penyertaan warganegara Malaysia secara lebih berkesan dan juga untuk mematuhi kehendak dasar pembangunan nasional. Di antara tahun 1975 dan 1995, sejumlah 43 cawangan syarikat insurans yang ditubuhkan di luar negeri telah menyusun semula operasi mereka di Malaysia menjadi 33 syarikat insurans yang ditubuhkan di Malaysia. Ekoran daripada ini, modal industri insurans telah meningkat daripada RM64.9 juta dalam tahun 1976 kepada RM1,574.6 juta pada akhir Disember 1995 di mana penyertaan ekuiti warganegara Malaysia telah meningkat daripada RM45.9 juta kepada RM108.6 juta membentuk 70.4% daripada jumlah ekuiti. Kebanyakan daripada cawangan syarikat insurans yang ditubuhkan di luar negeri yang beroperasi di Malaysia sedang dalam proses perundingan untuk menyusun semula ekuiti mereka untuk menjadi syarikat tempatan.

Di dalam hubungan ini, layanan nasional tidak diberi kepada cawangan-cawangan yang belum menyusun semula ekuitinya, misalnya dari segi pembukaan pejabat-pejabat dalam Malaysia. Selain daripada itu, Rang Undang-undang Insurans 1996 juga mengandungi satu peruntukan yang memerlukan suatu cawangan sesebuah penanggung insurans asing selain daripada satu penanggung semula insurans profesional untuk memindahkan sesuatu perniagaannya kepada suatu syarikat awam tempatan pada atau sebelum 30hb. Jun, 1998.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai bilangan lesen bagi menjalankan perniagaan insurans semula am harus dihadkan supaya mengelakkan pengaliran keluar premium insurans semula ke luar negeri oleh syarikat-syarikat insurans asing. Sukacita saya maklumkan kepada Dewan yang mulia ini iaitu mengikut komitmen Malaysia di bawah General Agreement on Trade in Services (GATS), bilangan lesen bagi perniagaan insurans semula am adalah dihadkan kepada tujuh lesen sahaja yang akan dikeluarkan dalam tempoh 10 tahun berakhir pada Jun 2005. Setakat ini sebanyak enam lesen telah dikeluarkan. Jumlah ini termasuk tiga yang telah dikeluarkan sebelum komitmen tersebut dibuat. Walaupun langkah memberi lesen kepada syarikat-syarikat insurans semula asing untuk menjalankan perniagaan insurans semula Malaysia adalah baik, syarikat ini yang dilesenkan di Malaysia akan akhirnya membenarkan pengaliran premium insurans ke luar negeri. Mereka seharusnya membawa

masuk premium mereka ke dalam negara ini. Ini adalah perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Batu Pahat.

Demi mencapai objektif kerajaan untuk meningkatkan tahap pembendungan negeri serta mengurangkan aliran keluar insurans semula, beberapa syarat pendaftaran telah ditetapkan semasa melesenkan syarikat-syarikat insurans semula asing untuk populasi Malaysia.

Antara syarat-syarat tersebut ialah syarikat-syarikat insurans semula asing yang didaftarkan harus prihatin terhadap aspirasi kerajaan berkenaan dengannya. Antara lain, matlamat mencapai pembedungan risiko tempatan yang optimum. Sehubungan dengan itu, berdasarkan maklumat kewangan yang sedia ada, tahap pembedungan yang dicapai oleh syarikat-syarikat insurans semula asing yang telah mula beroperasi seperti pada 31hb. Disember.....

Tuan Mansor bin Masikon: *[Bangun]*

Timbalan Yanga di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Batu Pahat bangun, Yang Berhormat.

Tuan Mansor bin Masikon: Saya minta penerangan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri. Jika sekiranya didapati insurans semula asing ini mengalirkan premium-premium insurans ini berlebihan, apakah tindakan kerajaan yang akan diambil kepada syarikat ini?

Dato' Wong See Wah: Tuan Yang di-Pertua, tindakan-tindakan yang akan diambil itu ialah seperti yang telah kita gunakan supaya dapat kita agihkan

semua ini di dalam galakan insurans tempatan itu supaya dapat di'on-the-rate'kan kepada syarikat-syarikat reinsurance ataupun insurans semula itu yang terdapat di negara kita iaitu yang dimiliki oleh warganegara Malaysia. Di samping itu, syarikat-syarikat tersebut juga dikehendaki menjadikan cawangan mereka di Malaysia sebagai ibu pejabat serantau ASEAN supaya akan terdapat aliran masuk premium insurans ke dalam negara.

Bagi tahun 1995, perniagaan yang berpunca dari luar negara yang dicatatkan oleh syarikat-syarikat insurans semula asing adalah sebanyak RM108.9 juta iaitu merupakan 61.5% daripada perniagaan yang di'underwrite' keseluruhannya. Daripada jumlah ini, sebanyak 91% dibendung dalam negara.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang dibangkitkan ialah seperti berikut di mana kerajaan harus mengambil perlindungan insurans bagi semua aset tanggungan dan kakitangan Kerajaan Malaysia. Self insurance oleh kerajaan mungkin tidak menguntungkan. Misalnya jika jet-jet pejuang ditimpa kemalangan, kerajaan tidak perlu menanggung kerugian akibat kemalangan tersebut jika kerajaan boleh menuntut pampasan daripada syarikat insurans. Kerajaan juga harus menginsuranskan nyawa pemandu-pemandu jet.

Insurans merupakan satu proses penukaran pendedahan terhadap kerugian kepada kos yang dapat ditentukan.....

Tuan Mansor bin Masikon: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Batu Pahat bangun.

Tuan Mansor bin Masikon: Minta penerangan lagi dari Yang Berhormat Timbalan Menteri. Adakah satu kajian kemungkinan telah dijalankan yang mengatakan bahawa tidak membolehkan jet-jet pejuang ataupun kapal-kapal selam yang dipunyai oleh Kementerian Pertahanan itu diinsuranskan? Adakah satu kajian kemungkinan sudah dibuat mengenai perkara ini?

Dato' Wong See Wah: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini, yang diperhatikan iaitu tiada di dalam dunia ini di mana kerajaan yang menyerahkan jet-jet pejuang ataupun pegawai-pegawai kerajaan yang diinsuranskan oleh pihak swasta dan cadangan seperti yang dikatakan itu mungkin akan diambil kira.

Ini beroperasi berdasarkan kepada konsep law of averages di mana keputusan daripada menginsuranskan hanya satu risiko tidak dapat dijangkakan, manakala keputusan daripada menginsuranskan sejumlah besar risiko pula boleh dijangkakan. Operasi law of averages tidak memerlukan sebilangan besar risiko yang serupa jenis. Ia juga boleh beroperasi dengan sebilangan besar risiko pelbagai jenis. Kebanyakan kerajaan memiliki sebilangan besar risiko pelbagai jenis di mana secara agregat, kerugian yang akan dialami dapat dijangkakan kecuali untuk risiko-risiko seperti gempa bumi. Oleh yang

demikian, ianya bukanlah amalan kerajaan-kerajaan untuk menginsuranskan risiko-risikonya.

Mereka self-insured seperti yang dibuat oleh korporat-korporat perniagaan yang menanggung satu program insurans sendiri yang sesuai di samping membeli insurans hanya untuk pendedahan berlebihan kerugian yang mana mereka tidak bersedia menanggung.

Seperti di mana-mana, perniagaan insurans adalah diberi oleh syarikat-syarikat insurans yang menceburi perniagaan ini untuk mendapat keuntungan. Ini bermakna dalam satu jangka masa yang tertentu, premium insurans yang dibayar akan melebihi kos tuntutan fee insurance, broker dan perbelanjaan syarikat insurans. Begitu juga kerajaan bolehlah membuat andaian bahawa dalam satu jangka masa tertentu, premium insurans yang dibayar akan melebihi kerugian yang dialami. Sebaliknya, kos insurans pada kebiasaannya akan meningkat selepas kerugian.

Oleh itu, insurans akan mengakibatkan aliran keluar yang berulang dalam bentuk premium yang jumlahnya akan berubah mengikut kerugian pada masa hadapan. Oleh itu, adalah wajar bagi kerajaan untuk menerap strategi penanggungan insurans dengan menginsuranskan risiko-risiko sendiri (self-insurance). Strategi ini termasuk menginsuranskan sendiri pemandu-pemandu jet yang merupakan pendedahan kerugian yang kecil berbanding dengan pendedahan terhadap kerugian jet yang ditimpa kemalangan. Penerapan pen-

dekatan self-insurance harus disokong oleh pengurusan risiko yang berpatutan untuk mengurangkan kerugian yang mungkin dialami.

Tentang tarif insurans motor yang dikatakan ialah tarif premium bagi insurans motor perlu dipinda kepada satu tarif yang lebih sesuai. Tarif ini yang digunapakai sejak lebih 30 tahun yang lalu sudah tidak sesuai lagi. Juga dikatakan ialah satu sistem tarif dan underwriting yang saintifik mengikut kaedah yang dilakukan di England dan umpamanya perlu diperkenalkan di negara kita.

Dibangkitkan juga ialah anggapan bahawa jika satu tarif baru dapat diperkenalkan, ia akan mengakibatkan kemarahan orang ramai atau adversed political implications adalah tidak tepat kerana scientific underwriting akan menjadi lebih equitable.

Sukacita saya katakan iaitu perniagaan insurans motor telah menguntungkan sekiranya penanggung-penanggung insurans mengamalkan cara peng'underwrite' yang wajar. Pengalaman tuntutan industri insurans dalam perniagaan motor menunjukkan sektor perlindungan bukan akta masih menguntungkan. Walau bagaimanapun, perlindungan motor akta mengalami nisbah tuntutan yang tidak menguntungkan. Oleh itu, langkah yang sewajarnya perlu diambil untuk mengelakkan berlakunya cross subsidy di antara perlindungan akta dengan perlindungan bukan akta. Ini juga bertujuan untuk

membolehkan harga premium yang lebih tepat dan berpatutan ditentukan bagi perlindungan akta.

Usaha ini akan dijalankan apabila tarif motor yang berdasarkan pengalaman tuntutan dikaji semula kelak. Walau bagaimanapun, partial review mungkin akan dijalankan oleh Bank Negara Malaysia bersamaan dengan Persatuan Insurans Am Malaysia (PIAM) terhadap premium insurans kenderaan pihak ketiga.

Sementara itu, Bank Negara Malaysia juga telah mengambil beberapa langkah lain untuk mengatasi masalah dalam sektor insurans motor sebagai usaha menjadikannya sektor yang menguntungkan dan meningkatkan profesionalisme syarikat-syarikat insurans dengan mengeluarkan beberapa garis panduan mengenai langkah-langkah untuk memerangi penipuan dalam insurans motor, amalan penyelesaian tuntutan dan bebanan premium motor.

Dalam usaha mengurangkan aduan orang ramai terhadap insurans motor, biro pengantaraan insurans atau insurance mediation bureau, dengan izin, telah ditubuhkan oleh syarikat-syarikat insurans di Malaysia untuk menyelesaikan sebarang pertikaian di antara pemegang polisi dan penanggung insurans. Biro ini telah beroperasi sejak tahun 1992.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai insurans semula Takaful, perkara ini perlu difikirkan seperti yang dicadangkan kerana Syarikat Takaful terpaksa menginsuranskan semula kepada syarikat bukan Takaful dan juga ada vacuum di dalam konteks Takaful negara-negara Islam.

Bank Negara Malaysia menyedari akan pentingnya untuk mewujudkan syarikat takaful semula di Malaysia untuk memenuhi kehendak syariah, bahawa pengendalian takaful, membuat takaful semula di antara satu sama lain. Memandangkan pengendalian takaful semula merupakan satu bidang baru yang memerlukan modal yang besar dan kepakaran yang tinggi, Bank Negara Malaysia berpendapat keutamaan untuk mengendalikan syarikat takaful semula harus diberi kepada pengendali takaful yang sedia ada, yang mempunyai pengetahuan dan pengalaman dalam selok-belok perniagaan takaful untuk menubuhkan syarikat takaful semula.

Sehubungan dengan itu, untuk makluman Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini, Syarikat Takaful Malaysia Berhad (STMB) sedang berusaha untuk menubuhkan syarikat takaful semula yang berupaya mengendalikan pengendalian takaful semula bukan sahaja untuk menampung risiko di Malaysia, tetapi di rantau Asia.

Bank Negara Malaysia difahamkan bahawa satu pertubuhan yang dikendali sebagai Kumpulan Takaful Asean (KTA) telah ditubuhkan dalam tahun 1995 bertujuan untuk menjalin dan meningkatkan kerjasama antara pengendali-pengendali takaful di rantau ini dari segi peruntukan, dari segi pertukaran maklumat dan juga perniagaan insurans semula di antara keenam pengendali takaful di rantau Asean.

Dalam persidangan pertama dalam tahun 1955, KTA telah bersetuju untuk menubuhkan satu pakatan takaful semula atau retakaful pool, dengan izin, pada pertengahan tahun 1996 untuk memberi kemudahan perlindungan atau pertukaran takaful semula di kalangan ahli KTA, retakaful pool ini yang akan diuruskan oleh STMB adalah langkah permulaan ke arah usaha menubuhkan syarikat takaful semula yang dijangka akan ditubuhkan pada tahun 1998.

Pengendalian-pengendalian takaful di rantau ini dan STMB buat masa ini hanya menubuhkan retakaful pool dan tidak menubuhkan syarikat takaful semula kerana sebab-sebab berikut:-

- (i) jumlah perniagaan takaful adalah sedikit kerana pengendalian takaful rata-ratanya adalah kecil dan baru beroperasi; dan
- (ii) seperti syarikat insurans semula conventional syarikat takaful semula perlu mempunyai modal yang besar.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai usaha kerajaan untuk meningkatkan imej insurans, sukacita saya maklumkan iaitu banyaklah telah diusahakan supaya imej insurans ini dapat ditingkatkan seperti yang dijalankan ialah diluluskan rang undang-undang ini dan juga banyak garis panduan telah dikeluarkan seperti:-

Yang pertama, satu daripadanya ialah berkaitan dengan insurans hayat iaitu OCC guidelines di mana adalah bertujuan untuk memastikan

perkhidmatan yang lebih cekap dan berekonomi kepada orang ramai pada tahap kos yang munasabah.

Yang kedua, membolehkan syarikat-syarikat insurans tempatan bersaing dengan syarikat-syarikat asing bagi mendapatkan perniagaan pada tahap kos kendalian yang munasabah.

Yang ketiga, menggalakkan kecekapan pengurusan melalui pengurangan dalam perbelanjaan pengurusan syarikat insurans nyawa, menggalakkan amalan-amalan jualan yang lebih profesional dan produktiviti yang lebih tinggi di kalangan tenaga agensi dan juga menggalakkan ketegaran perniagaan insurans nyawa yang lebih baik.

Sukacita juga saya mengatakan mengenai ciri-ciri garis panduan yang dikenakan ke atas ejen insurans itu, iaitu Bank Negara Malaysia telah mengambil kira tentang komisen-komisen yang perlu dibayar kepada ejen-ejen dan pembayaran faedah-faedah lain kepada ejen itu telah pun ditetapkan dalam peraturan garis panduan itu seperti perkara insentif, kebendaan, faedah pelbagai, penyelenggaraan pejabat agensi dan faedah breakaway dan juga faedah-faedah yang lain.

Sukacita juga saya mengambil peluang ini untuk memberitahu kepada Dewan yang mulia ini, setelah dilaksanakan garis panduan itu dan setelah kita mendapatkan beberapa kesan yang baik di mana boleh kita perhatikan iaitu didapati memperoleh penjimatan bagi industri itu.

Seperti diketahui iaitu selepas 20 tahun garis panduan ini dilaksanakan, penjimatan hasil daripada pengurangan komisyen dijangka akan mencapai jumlah sebanyak RM31.2 bilion ataupun 16.9% daripada jumlah dana industri insurans nyawa iaitu sebanyak RM184.3 bilion dalam tahun 2015. Garis panduan ini akan juga mempunyai kesan yang lebih meluas terhadap syarikat insurans tempatan sebagai satu kumpulan dengan penjimatan yang lebih besar dapat diperolehi dalam tempoh 20 tahun. Penjimatan ini akan menyediakan ruang bagi pengurangan kadar premium. Apa yang lebih penting lagi pelaksanaan garis panduan ini dapat memastikan arah aliran kos yang kini meningkat dapat dibendung. Dengan pelaksanaannya Bank Negara Malaysia akan menyediakan mekanisme penguatkuasaan untuk memastikan kos yang lebih rendah akan dapat dicerminkan dalam bentuk kadar premium yang lebih rendah atau pembayaran faedah yang lebih tinggi kepada pemegang polisi.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai pembatalan lesen seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Senai, sukacita saya maklumkan Seksyen 6(1) Akta Insurans 1963, akta ini mempunyai kaitan dengan Fasal 31(1) mengenai syarikat insurans. Peruntukan ini juga berkait rapat dengan broker dan penyelarasan kerugian. Oleh itu, Fasal 31(1) melibatkan semua pemegang lesen. Adalah sukar untuk memberikan definisi memudaratkan kepentingan pelanggannya. Fakta-fakta kes akan dapat menerangkan istilah tersebut, tiada sebarang peruntukan.....

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Yang Berhormat masa sudah cukup untuk hari ini, sambung esok ya!

Dato' Wong See Wah: Ya. Terima kasih.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN

DARIPADA PERATURAN MESYUARAT**6.30 ptg.**

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Tuan Azmi bin Khalid]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 16(3), Majlis Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN**PERPINDAHAN PENDUDUK-PENDUDUK DI RUMAH AWAM
DAN RUMAH PANJANG SERI PUTERA, DI KAMPUNG ABDULLAH
HUKUM, KUALA LUMPUR KERANA PROJEK RAKSASA****6.31 ptg.**

Tuan Liew Ah Kim [Seputeh]: Tuan Yang di-Pertua, penduduk-penduduk di Rumah Awam Seri Putera sedang menghadapi pelbagai masalah. Saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab. Itu sahaja.
[Ketawa]

6.32 ptg.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Dr. Ibrahim bin Saad]: Tuan Yang di-Pertua, Rumah Pangsa Seri Putera dan Rumah Panjang Seri Putera kepunyaan DBKL telah disewakan kepada setinggan yang

terlibat dengan kebakaran dan rancangan pembangunan di beberapa kawasan berhampiran dengan tapak projek Bandar Mid-Valley.

Pada tahun 1991, DBKL telah menandatangani perjanjian usaha sama dengan Syarikat Mid-Valley City Sendirian Berhad untuk membangunkan tanah DBKL termasuk tapak rumah pangsa dan rumah panjang Seri Putera. Projek usahasama yang dinamakan Projek Bandar Mid-Valley tersebut adalah merupakan sebuah projek campuran komersil dan kediaman.

Cadangan pembangunan ini telah dimaklumkan kepada penghuni-penghuni yang terlibat. Oleh kerana mereka yang terlibat adalah merupakan penyewa rumah pangsa dan penyewa rumah panjang DBKL, maka DBKL telah menyediakan penempatan alternatif untuk mereka iaitu sama ada membeli Apartment Putera Ria atau bagi mereka yang tidak mampu, mereka boleh memohon untuk menyewa mana-mana rumah pangsa atau rumah panjang DBKL yang lain. Ini adalah amalan biasa bagi mana-mana projek yang seperti itu.

Harga jualan Apartment Putera Ria pula, adalah di antara RM38,000 hingga RM41,000. Walau bagaimanapun, setiap pembeli diberi pengurangan harga mengikut tempoh penyewaan di rumah pangsa dan rumah panjang itu iaitu dengan kadar RM500 setahun maksimum selama 12 tahun.

Setelah ditolak pengurangan harga ini, purata pembeli cuma perlu membayar harga rumah antara RM31,000 hingga RM35,000 seunit. Seramai

412 penyewa bersetuju membeli dan telah pun berpindah dan tinggal di situ sekarang.

Walau bagaimanapun, terdapat 107 penyewa yang enggan membeli dengan alasan harga yang ditawarkan adalah tinggi. Mereka menuntut harga dikurangkan kepada RM25,000.

Mengenai syarikat yang ditawarkan untuk melaksanakan projek ini, syarikat tersebut ialah Syarikat Mid-Valley City Sendirian Berhad, projek ini merupakan projek penswastaan dan DBKL adalah mempunyai kepentingan.

Mengikut perjanjian usaha sama antara Datuk Bandar Kuala Lumpur dengan Syarikat Mid-Valley City Sendirian Berhad, salah seorang ahli lembaga pengarah hendaklah terdiri daripada pihak DBKL. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

KEDUDUKAN SEKOLAH-SEKOLAH DI DAERAH BARAT DAYA PULAU PINANG

6.33 ptg.

Dr. Nungsari bin Ahmad Radhi [Balik Pulau]: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk bercakap sedikit tentang keadaan sekolah-sekolah rendah dan juga sekolah menengah di kawasan barat daya Pulau Pinang yang merangkumi sebahagian besar daripada kawasan Parlimen Balik Pulau.

Perkara-perkara yang hendak saya timbulkan telah dikemukakan kepada kementerian, secara ringkas saya ingin menyingkap semula permohonan yang

telah kita kemukakan dalam Ucapan Penangguhan iaitu saya meminta Kementerian Pendidikan supaya memberi kedudukan infrastruktur sekolah-sekolah di kawasan barat daya dari segi purata nisbah pelajar, murid dan juga dari segi perancangan peruntukan pembangunan dan pengurusan dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh.

Selain daripada itu, kita juga meminta pengesahan dari segi dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh dan juga dalam Midterm Review Rancangan Malaysia Ketujuh berapa buah sekolahkah yang dirancang untuk dibina dan berapa buahkah bilik-bilik darjah baru yang akan dibina dalam tempoh yang tersebut. Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

6.35 ptg.

Timbalan Menteri Pendidikan [Dato' Haji Mohd. Khalid bin Mohd. Yunus]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Pendidikan sangat prihatin terhadap perkembangan dan pembangunan kemudahan persekolahan di seluruh negara termasuk di daerah barat daya Pulau Pinang.

Setakat ini terdapat 39 buah sekolah di daerah barat daya Pulau Pinang dengan pelajar seramai 23,605 orang. Nisbah murid dengan bilik darjah adalah berbeza mengikut tahap persekolahan dan jenis sekolah. Nisbah ini adalah seperti berikut:-

- (a) Sekolah kebangsaan - 33 murid kepada 1 bilik darjah;

- (b) Sekolah rendah jenis kebangsaan Tamil - 15 kepada 1 bilik darjah;
- (c) Sekolah rendah jenis kebangsaan Cina - 25 kepada 1 bilik darjah;
- (d) Sekolah rendah kebangsaan bantuan penuh - 38;
- (e) Sekolah rendah kebangsaan bantuan modal - 23;
- (f) Sekolah menengah bantuan penuh - 31;
- (g) Sekolah menengah bantuan modal - 30; dan
- (h) Sekolah menengah vokasional - 39.

Kemudahan fizikal di sekolah-sekolah bantuan penuh di daerah ini adalah seperti berikut:-

(i) Bilik Darjah:

Bilik darjah adalah mencukupi kecuali di Sekolah Menengah Teluk Kumbar. Masalah ini akan dapat diatasi apabila bangunan tambahan di Sekolah Menengah Teluk Kumbar dan Sekolah Sungai Batu siap dibina.

(ii) Pusat Sumber Sekolah:

Apabila semua projek Rancangan Malaysia Keenam sambungan dan Rancangan Malaysia Ketujuh siap dilaksanakan, semua sekolah di daerah ini akan mempunyai pusat sumber yang sesuai.

(iii) Padang Sekolah:

Keperluan padang amat mendesak, ini adalah kerana kebanyakan sekolah sememangnya mempunyai tapak yang kecil. Bagi sekolah-sekolah yang mempunyai tapak yang agak sederhana luasannya, pembinaan bangunan-bangunan tambahan menyebabkan keluasan padang semakin kecil. Setakat ini terdapat 9 buah sekolah yang tidak mempunyai padang yang sesuai.

Tuan Yang di-Pertua, setakat ini terdapat empat buah kawasan di barat daya Pulau Pinang yang mempunyai kepadatan penduduk yang tinggi iaitu kawasan Teluk Kumbar, Bayan Baru, Balik Pulau dan Sungai Ara.

Unjuran pertambahan murid di kawasan ini untuk tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh ialah seramai 9,000 orang. Jumlah sekolah yang ada sekarang sudah pasti tidak dapat menampung pertambahan pelajar-pelajar ini.

Kementerian Pendidikan bercadang untuk membina tujuh buah sekolah lagi iaitu empat buah sekolah menengah dan tiga buah sekolah rendah sebagai projek tambahan dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Ketujuh.

Pemaju perumahan di Pulau Pinang, sama ada pemaju awam atau swasta menghadapi kesukaran dalam membina sekolah, sebab utama ialah kesukaran mendapat tapak yang sesuai. Di samping itu, Kementerian Pendidikan bukan

sahaja wajib membayar harga yang tinggi tetapi tapak yang disediakan bukan tapak yang betul-betul ideal ataupun sesuai.

Antara masalah yang dihadapi adalah seperti berikut:-

- (i) Tapak perlu ditambah. Kos menambah ditanggung oleh Kementrian Pendidikan Malaysia.
- (ii) Tapak ada keluarga setingan dan perlu menunggu penempatan setingan sebelum projek dapat dilaksanakan.
- (iii) Tapak projek yang diketepikan oleh pemaju tidak strategik dan tidak begitu sesuai, dalam erti kata, berbukit-bukit dan berbatu serta lain-lain.

Setiap pemaju perlu membina sekurang-kurangnya 30% rumah kos rendah. Pemaju menganggap ini sebagai obligasi sosial. Penyediaan tapak sekolah dianggap bukan keutamaan.

Pembinaan bangunan kediaman yang bertingkat, contohnya seperti 20 tingkat memungkinkan pemaju membina banyak unit kediaman atas tapak yang kecil. Pemaju bertindak sedemikian untuk mendapatkan pulangan maksimum ke atas pelaburan mereka. Dalam keadaan ini, pemaju juga tidak menyediakan tapak sekolah.

Setakat ini, belum ada pemaju perumahan yang menyediakan tapak sekolah secara percuma kepada Kementerian Pendidikan memandangkan harga tanah yang tinggi.

Begitu juga belum ada pemaju yang sanggup membina dan membiayai sendiri bangunan tambahan atau sekolah baru untuk diserahkan kepada Kementerian Pendidikan, walaupun kita sudah sediakan aturan dan peraturan tentang keperluan persekolahan yang perlu dibina oleh pemaju-pemaju di

rancangan-rancangan perumahan yang baru. Adalah jelas dan terbukti bahawa Kementerian Pendidikan telah sedaya upaya berusaha untuk menentukan sama ada kanak-kanak tanpa mengira latar belakang kaum dan lokasi dapat.....

Dr. Nungsari bin Ahmad Radhi: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Balik Pulau bangun, Yang Berhormat.

Dr. Nungsari bin Ahmad Radhi: Tuan Yang di-Pertua, sedikit penjelasan. Bagaimana hendak kita atasi masalah pemaju-pemaju perumahan yang tidak memenuhi tuntutan untuk menyediakan sama ada ruang tanah ataupun bangunan untuk tujuan persekolahan. Selain dari masalah dari segi pemindahan setinggan dan perolehan tanah itu, kita faham dari segi kesusahan untuk menyelesaikannya, tetapi dari segi ketidakrelaan pemaju-pemaju di kawasan tersebut yang membina bangunan ketumpatan penduduk yang tinggi untuk menyumbang kepada kerajaan kawasan-kawasan tanah untuk tujuan persekolah ini, bagaimana agaknya kita hendak mengatasi perkara ini?

Dato' Haji Mohd. Khalid bin Mohd. Yunus: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang diperkatakan, kita telah pun sediakan peraturan di mana bagi setiap 2,000 unit rumah yang didirikan oleh mana-mana pemaju perumahan dia kena sediakan sekurang-kurangnya sebuah sekolah rendah dan kita maklum tentang masalah tanah seperti yang saya katakan di Pulau Pinang ini. Kita berpendapat perkara ini perlu dirundingkan di antara pihak kementerian dengan kerajaan

negeri dan juga pemaju-pemaju perumahan yang berkaitan. Ada beberapa option atau pilihan ataupun cadangan yang mungkin dapat mengatasi masalah ini tetapi perkara ini masih lagi kita teliti yang mana satu yang terbaik. Itu sahaja yang dapat saya jelaskan setakat ini.

Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan tadi, adalah jelas dan terbukti bahawa Kementerian Pendidikan telah sedaya upaya berusaha untuk menentukan semua kanak-kanak, tanpa mengira latar belakang kaum dan lokasi akan mendapat tempat dalam sistem pendidikan di Malaysia. Semua pihak dikehendaki bekerjasama untuk menentukan supaya masalah yang dihadapi itu dapat ditangani bersama ke arah mencapai matlamat negara menjelang tahun 2020. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Ahli-ahli Yang Berhormat, menurut Peruntukan Mesyuarat 17(4) Majlis Mesyuarat hari ini hendaklah ditangguhkan sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:
Dewan ini ditangguhkan sekarang sehingga jam 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.44 petang.